

WELKOM IN LEUVEN, STUDENT!

De versgedrukte stapel krantenpapier die je nu in je handen hebt, zal je als eerstejaarsstudent in de loop van het academiejaar beter leren kennen als Veto. Veto is een Leuvense studentenweekblad, gemaakt door en voor studenten. In wat volgt zullen we ons kort voorstellen, om jullie vervolgens te proberen overtuigen voor ons te komen schrijven.

JELLE MAMPAEY

Als eerste bachelor in Leuven zal je snel merken dat je niet enkel student bent. Je bent ook Leuenaar, je bent burger, je bent Almabezoeker, je bent klant van Acco. Je bent misschien tooghanger en als het even meezit ook kotbewoner. Je bent vooral geïnteresseerd in wat er om je heen gebeurt.

SERIEUS EN STUDENTIKOOS

Student zijn is daarom Veto lezen. Wij bieden je de informatie waar je naar op zoek bent. Wij geven antwoorden op je vragen. Veto is, wat ons betreft, een verrijking voor je studentenleven. Wij schrijven voor de nieuwsgierige student. Veto schrijft nieuws dat relevant is voor de Leuvense student. Dat nieuws kan veel vormen aannemen. Er is natuurlijk onderwijs-

nieuws. Waar houden de Leuvense hogescholen zich mee bezig? Wat beslist Pascal Smet? Er is ook onderzoek. Veto zoekt uit wat er gebeurt achter de schermen van de universiteit. We gaan op zoek naar baanbrekende ontdekkingen en kleine weetjes. Er is internationaal nieuws. Er is ook sociaal nieuws, waar enerzijds studentenvoorzieningen en anderzijds het

Een verrijking voor je studentenleven

Leuvense stadswaerfel aan bod komen. Daarnaast brengt Veto ook studentikoos nieuws, en we halen onze neus niet op voor de nodige cultuur. Tot slot besteden we ook graag aandacht aan mooie foto's.

Andrew Snowball

De editie die je momenteel vasthebt, is door de nieuwe redactie wsamengesteld uit de beste artikels van het afgelopen jaar. Zo willen we nieuwe studenten

VRIJWILLIGERS

Veto komt wekelijks uit en wordt tot stand gebracht dankzij de medewerking van een achtkoppige redactie en tientallen vrijwilligers. Zij beschikken over een goed uitgebouwd netwerk en zijn voortdurend op zoek naar nieuws. Ook jij bent welkom bij ons. Veto is steeds op zoek naar schrijvers, maar ook naar lay-outers, cartoonisten of fotografen. Je krijgt bij ons de kans om ervaring op te doen bij een goed uitgebouwd studentenpers. Je kan interessante mensen interviewen en komt op plaatsen waar je anders niet zou komen. Aarzel dus niet om ons te komen zoeken. We vergaderen elke vrijdag om 16 uur in de 's-Meiersstraat 5, een zijstraat van de Munstraat.

enerzijds een overzicht geven van wat Veto is, en anderzijds willen we jullie al laten kennismaken met Leuven. Blader gerust even verder en ontdek wat er het afgelopen jaar allemaal gebeurd is in onze studentenstad en erbuiten.

Beeld |

Een plaatje uit de vakantieperiode, wanneer de Leuenaar het hele rijk voor zich alleen had. Eind september stromen de studenten weer toe en kunnen de Leuenaars fluiten naar hun nachtrust.

Onze foto graaf Andrew Snowball ligt op de loer. (JM)

Pagina 8 & 9

Vicerector Marynen

Onze redacteur onderzoek ging verbroederen met de vicerector Onderzoek. Ze spraken over het proffentekort, buitenlandse ervaringen en de concurrentie in Vlaanderen. (JM)

Pagina 10

De K van KU Leuven is niet meer katholiek

“KU Leuven - University of Leuven”: dit wordt naar alle waarschijnlijkheid de nieuwe naam van de huidige K.U.Leuven. Er vormt zich aan de universiteit immers een consensus om de K te behouden, maar alle verwijzingen naar het katholieke adjectief te schrappen. De voorgestelde opdrachtverklaring van de universiteit predikt bovendien onafhankelijkheid tegenover de Kerk en een proactieve openheid.

PIETER HAECK

Hoewel definitieve beslissingen over de identiteit pas genomen worden op de Inrichtende Overheid (IO) van 22 december, tekent er zich volgens rector Mark Waer “toch al een duidelijke lijn af”. Men wil de katholieke waarden en het personalistische referentiekader zeker niet afstoten, maar de universiteit wil de afstand ten opzichte van het kerkelijke instituut toch sterk in de verf zetten.

Hoewel Waer toegeeft dat de Kerk zich nooit echt bemoeid heeft met de zaken van de universiteit, wil de universiteit zich zowel qua naamgeving als in het organiek reglement duidelijk onafhankelijk opstellen. Dat de positie van de vijf bisschoppen in de IO onder druk komt te staan, staat buiten kijf volgens Waer. Voorgelegde documenten stellen bovendien dat aartsbisschop Léonard wel grootskanselier van de universiteit zou blijven, maar niet langer de IO zou voorzitten.

NAAMGEVING

Ook in de naamgeving zouden alle verwijzingen naar het katholieke karakter worden geschrapt. Men zou de afkorting “K.U.Leuven” willen opgeven ten voordele van “KU Leuven”, een naam die de traditie van de universiteit niet miskent, maar wel de katholieke verwijzing overboord gooit. De letters KU worden in plaats van een afkorting een restant van de traditie van de K.U.Leuven.

“In Europa kent men de traditie van de K.U.Leuven en kan men dat katholieke karakter plaatsen. In de VS en China is dat echter minder evident,” aldus Waer. Om internationaal geen verwarring te scheppen over de identiteit van de universiteit, wordt in de voorliggende documenten gepleit voor de ondertitel “University of Leuven”. Een ondertitel die de facto al gebruikt wordt, vertellen bronnen binnen het International Office.

De onafhankelijkheid tegenover de Kerk zou de K.U.Leuven willen combineren met een meer proactief diversiteitsbeleid. Er is nood aan een brede aandacht voor de verschillende groepen aan de universiteit, zo klinkt het. Zo pleit rector Waer voor een bredere invulling van het tot op heden verplichte vak Religie, Zingeving en Levensbeschouwing (RZL).

“De studenten, die de leidinggevend van de toekomst worden, moeten openstaan en geconfronteerd worden met verschillende visies.” Waer suggereerde bijvoorbeeld om RZL te vervangen door een vak “Mens- en wereldbeelden”, waarbij het christelijke verhaal slechts één van de verschillende wereldbeelden zou zijn.

Deze conclusies, die eind december naar alle waarschijnlijkheid aangenomen zullen worden, zijn het resultaat van een breed debat binnen de universiteit. Vorig jaar begon men reeds met een reeks publieke debatten in de interdisciplinaire denktank Metaforum, waarna het proces zich voortzette langs de beleidsorganen. “Meer dan 500 personen namen actief deel aan dit proces,” aldus Waer.

Andere indeling van het academiejaar?

Archiefoto

Vicerector Onderwijsbeleid Ludo Melis benadrukt dat de herindeling slechts een gedachte-experiment is.

Binnen de KU Leuven wordt de denkpiste gevolgd om de indeling van het academiejaar grondig te hervormen. Voorgestelde ingrepen zijn het laten aansluiten van de tweede en de eerste zit en het vervroegen van de start van het academiejaar. Studenten die onvoldoendes halen, zouden dan na een korte oprisingsperiode meteen de mogelijkheid hebben om te herkansen.

PIETER HAECK

Het plan is in veel kringen nog “vertrouwelijk”, maar afgelopen week sijpelde het nieuws toch door. Zo was het topic één van de discussiepunten in het beleidsplan van de - weliswaar weggestemde - kandidaat-voorzitter van de Leu-

zouden kort na het bekendmaken van hun resultaten meteen een herkansing krijgen. Daardoor valt de traditionele tweede zit in de zomervakantie weg en hebben studenten die in eerste zitting wel geslaagd zijn, meer vakantie tijdens het jaar zelf.

De motivatie achter het

Het plan is volgens Melis echter onlosmakelijk verbonden met een tweede prominente suggestie, namelijk een vervroeging van de start van het academiejaar. “Als je on-

volgens documenten die ons ter beschikking werden gesteld door Melis.

Vertegenwoordigers van de Leuvense Studentenraad LOKO zien één voornaam

Traditionele tweede zit weg, herexamens vlak na examens

derwijs en evaluatie dichter wil laten aansluiten, is het nodig om je eerste evaluatiemoment al voor de kerstvakantie te laten plaatsvinden. In het kader daarvan is een vervroeging van de start van het academiejaar zeker interessant,” zo besluit Melis.

Voor zo'n vervroeging zou er bovendien nog een tweede, meer internationaal georiënteerd argument zijn. “In veel landen begint het academiejaar al begin september. Als je wil streven naar een verdere internationalisering, zit je altijd een beetje scheef. Je moet dan een vervroeging van het academiejaar zeker overwegen.”

Het meest concrete plan dat tot nu toe op tafel ligt, wijst op een start van het academiejaar begin september, een onderwijsperiode van 13 weken, een evaluatie vlak voor de kerstvakantie en een herkansing in januari. Een gelijkaardige structuur zou dan gevolgd worden in het tweede semester,

voordeel in het plan: studenten met een lichte onvoldoende in eerste zitting, zouden meer kans op slagen hebben als ze onmiddellijk kunnen herkansen.

WANDELGANGEN

Wanneer studenten echter in eerste zitting met een zware onvoldoende worden geconfronteerd, zouden zij niet meer genoeg tijd hebben om zich te herpakken voor hun herkansing. Die bezorgdheid komt onder meer naar voor in het beleidsplan van Van Den Bergh en ze leeft in de wandelgangen ook onder de rest van de LOKO-mandatarissen.

Melis benadrukt tot slot wel dat de verschillende voorstellen nog maar een gedachte-experiment zijn en dat er zeker nog geen veranderingen mogen verwacht worden op korte termijn. “Het is nodig dit soort dingen onder de loop te nemen, maar we mogen niet stellen dat we al tot een conclusie gekomen zijn.”

“Onderwijskundig gezien slecht om onderwijs en evaluatie van elkaar te scheiden”

vense studentenraad LOKO Anke Van Den Bergh en werd het nieuws ook bevestigd door vicerector Onderwijsbeleid van de KU Leuven Ludo Melis. Ook bij de VVS, de Vlaamse Vereniging van Studenten zou de discussie al gevoerd zijn.

Studenten die een onvoldoende halen in eerste zitting

idee is volgens Melis evident: “Onderwijskundig gezien is het heel slecht om de fase van onderwijs en de fase van evaluatie heel ver van elkaar te scheiden. Dat kun je bewijzen. Dus eigenlijk moet je je afvragen of het wel interessant is om de eerste en tweede zit zo ver van elkaar te scheiden.”

VLAAMS VERENIGING VAN STUDENTEN WIL AFSCHAFFING LEERKREDIET

“Meer inzetten op begeleiding”

Aan het begin van zijn studiecariëre krijgt een student 140 studiepunten. Als hij onderweg regelmatig blijft haperen, neemt dat leerkrediet af. Heeft die student een negatief leerkrediet, dan wordt zijn inschrijving doorgaans geweigerd. “Je snapt het pas als het te laat is,” wordt wel eens gezegd. De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) pleit voor een afschaffing van het systeem.

JELLE MAMPAEY

“Wij zien weinig heil in het leerkrediet,” zegt VVS-voorzitter Michiel Horsten. “Er zijn verschillende problemen. Zo zitten er geen alarmbellen in. Je wordt pas gewaar-

De Gentse Studentenraad (GSR) is dezelfde mening toegedaan: “Daar zit iets grondig fout,” aldus GSR-voorzitter Gert-Jan Dewaele. “Je mag studenten niet in het wilde weg bestraffen.”

De Leuvense studenten delen die me-

“Systeem is zo complex dat het zijn doel voorbij schiet”

schuwd als je leerkrediet al op nul staat. Bovendien is het heel lastig om het leerkrediet te raadplegen. Ook hebben achttienjarigen niet altijd een zicht op de implicaties van hun beslissingen op lange termijn. Tot slot is het systeem zo complex dat het zijn doel voorbij schiet.”

Michiel wil meer inzetten op studievoortgangsbewaking. Het flexibiliseringsdecreet van 2004 voorziet namelijk twee systemen om te garanderen dat een student voldoende verantwoordelijkheid draagt voor zijn eigen beslissingen. Het eerste systeem is het leerkrediet, het tweede is de studievoortgangsbewaking. In de verschillende Vlaamse instellingen wordt de studievoortgangsbewaking op een andere manier aangepakt. Dat systeem zou beter gelijk zijn in alle Vlaamse instellingen, stelt Michiel.

PERSOONLIJKER

“Die studievoortgangsbewaking laat een meer persoonlijke benadering toe,” zegt Michiel. “Daar moet op ingezet worden. Er moet geïnvesteerd worden in voldoende studietrajectbegeleiders. Studenten hebben specifieke problemen die een oplossing op maat vereisen. Het leerkrediet kan de individuele oplossing niet bieden. Als we die begeleiding versterken, wordt het leerkrediet overbodig.”

ning niet. “De intentie erachter is goed,” zegt Inge Geerardyn, ondervoorzitster van de Leuvense studentenraad LOKO.

“Je kan en mag studenten meer verantwoordelijkheid geven. Het is niet nodig het leerkrediet af te schaffen, al mogen er zeker aanpassingen gebeuren. Zo is het jammer dat studenten die vrij goed gepresteerd hebben en nog een tweede opleiding willen volgen, beknot worden in hun keuze,” besluit Inge.

HOOG BEDRAG

Tine Baelmans, vicerector Studentenbeleid aan de KU Leuven: “De studiegelden in ons hoger onderwijs zijn laag en de toegang is zeer open. Er mag dan ook een verplichting opgelegd worden, zodat studenten hun studie niet als vrijblijvend beschouwen. We moeten de student en de instelling mee verantwoordelijk stellen voor het hoge bedrag dat men investeert in het onderwijs.”

“Over de concrete uitwerking kun je wel vragen stellen. Die moet je blijven evalueren, daar zijn momenteel werkgroepen mee bezig. Ik zie pijnpunten, maar ik zou het niet afschaffen.” Een van de pijnpunten waar Baelmans op doelt zijn de 140 studiepunten die afgetrokken worden na een eerste master, zoals Inge al aanhaalde.

Ook KU Leuven ziet pijnpunten

Hogescholen financieel bedreigd

Doordat volgend jaar een aantal academische hogeschoolopleidingen in de universiteit opgaan, wordt het aantal studenten aan die hogescholen in één klap sterk gereduceerd. Omdat de hoeveelheid studenten een belangrijke rol speelt in de financiering, is fuseren de enige mogelijkheid om de kop boven water te houden.

PIETER HAECK

Als een bepaalde instelling binnen het hoger onderwijs een ondergrens van studenten bereikt, krijgt zij een vaste basisfinanciering, de sokkel. Daarbovenop krijgt zij ook een variabele financiering, die groeit naargelang het aantal studenten.

Door de inkanteling van hun academische opleidingen binnen de K.U. Leuven dreigen hogescholen een groot deel van hun variabele financiering - of zelfs hun volledige basisfinanciering - kwijt te raken. André Oosterlinck, voorzitter van de Associatie K.U. Leuven, verduidelijkt: “De hogescholen raken door de integratie van hun opleidingen in de K.U. Leuven een heel aantal studenten kwijt. Een aantal

hogescholen komen dan onder de ondergrens voor de sokkel in de financiering uit.”

Die hogescholen worden op die manier gedwongen te fuseren, waardoor het aantal hogescholen in de Associatie in de K.U. Leuven zal teruglopen van twaalf naar een vier- of vijftal. Zo zal de Hogeschool-Universiteit Brussel (HUB) de handen in elkaar slaan met KaHo Sint-Lieven en zal ook Groep T op termijn zich moeten richten naar andere partners.

REGIONALE CLUSTERS

De HUB en Groep T zullen tijdens de integratie immers grote groepen studenten overgeheveld zien richting de K.U. Leuven. Bij de HUB

zijn de handelwetenschappers zelfs met meer dan de opleiding waarbinnen ze geïntegreerd worden, namelijk Toegepaste Economische Wetenschappen (TEW). Voor Groep T zijn dan weer de industriële ingenieurs de hoofdmoot van de instelling. En net deze opleiding wordt volgend jaar deel van de universiteit.

Hoe de verschillende actoren tegenover de fusies van de hogescholen staan, is zeer uiteenlopend. Associatievoorzitter André Oosterlinck vindt dat de fusie voordelen heeft, zoals het wegvallen van de concurrentie tussen verschillende hogescholen binnen één regio. “De hogescholen krijgen bovendien de tijd om te fuseren in een aantal regionale clusters. Zij zullen nog vijf jaar lang de sokkel in de financiering ontvangen waar zij recht op zouden gehad hebben zonder de kwijtgespeelde studenten,” aldus Oosterlinck. “De variabele financiering daarentegen wordt wel meteen aangepast.”

Bij de hogescholen worden deze voordelen niet helemaal ontkend, maar is men vaak toch niet helemaal gelukkig met deze situatie. In de wandelgangen wordt de wenselijkheid

“De fusies van de hogescholen zijn all about the money”

van zulke fusies sterk in vraag gesteld. De mooie samenwerkingsidealen, zoals de regionale clusters, worden schamper onthaald en men stelt dat het “all about the money” is.

DE WEGGEEFWINKEL

“Ruilhandel maakt mij diepgelukkig”

U bent uw servies beu? U wil nieuwe mensen leren kennen? U mist het dorpsgevoel hier in de metropool die Leuven is? Dan hebben wij een hartverwarmende oplossing voor u: de Weggeefwinkel.

ELS DEHAEN EN SOPHIE HUYS

Het concept is vrij simpel: u kijkt rond in uw leefruimte en bedenkt wat er niet meer nuttig is voor uzelf, maar dat wel nog zou kunnen zijn voor iemand anders. Vervolgens trekt u op zaterdagochtend naar de Brouwersstraat 47.

De weggeefwinkel is eigenlijk een herinterpretatie van ruilhandel, er komt dus geen geld aan te pas. Jan Roeckx, de begeesterde initiatiefnemer: "Sommige zaken zijn veel meer waard dan in euro's uitgedrukt kan worden. Onlangs kwam er iemand die al lang op zoek was naar een ouderwetse deurbel. We hadden net zo'n deurbel binnengekregen en ik had niet gedacht dat iemand hem zou willen. Die man was diepgelukkig en ik ook."

"Moest alles in deze winkel één euro kosten, dan zou het ieders recht zijn met twintig euro de winkel leeg te kopen. Maar dat is helemaal niet onze bedoeling. Wij willen enerzijds ongebruikte spullen een nieuw leven geven en anderzijds willen we het gevoel van geven en nemen aanmoedigen."

IN DE LIVING

Er heerst een gezellige sfeer in de winkel en er is volk van diverse pluimage dat in relatief grote getale rondsnuistert. Van dubieuze onderbroeken tot kinderfietsjes en van keramieken huisjes uit Kreta tot streekromans, er is voor elk wat wils.

Dat er niet zo veel beweegruimte is hoeft niet te verbazen, aangezien de winkel zich letterlijk in de living van "uitbater" Roeckx bevindt. Voor zichzelf is hij van plan om een studio in te richten op de eerste verdieping, om dan de volledige benedenverdieping in dienst van zijn project te kunnen stellen.

"Het raakt mij persoonlijk wanneer iemand geen goeiedag zegt op straat. Het is moei-

lijk om een dorpsgevoel te krijgen in het midden van een stad. Door dit project heb ik enorm veel nieuwe mensen leren kennen. Sommigen

woonden gewoon om de hoek en het is fantastisch hen nu vaak in mijn winkel aan te treffen."

STUDENTEN

Een van de factoren die volgens Roeckx het dorpsgevoel in Leuven tegengaat, is de alomtegenwoordigheid van studenten: "Ik ben zelf student geweest en ga zeker niet preken tegen feestjes en lawaai, maar ik denk wel na over een actie om studenten

bewuster te maken van het feit dat ze hier te gast zijn. In Leuven wonen permanent mensen en voor hen is het belangrijk zich thuis te voelen."

Roeckx hoopt op termijn een groter project op te starten, waarin de Weggeefwinkel slechts een onderdeel is. Op de site leuwendorp.be wil hij initiatieven aankondigen die een groeiend gevoel van verbondheid aanwakkeren onder de Leuvenaars.

Niek De Gregorio

“Het raakt mij wanneer iemand geen goeiedag zegt op straat”

STUDENTES IN PROSTITUTIE

Luxehoertjes en hoertjes voor luxe

Om de zoveel tijd duiken er weer verhalen op over studentes die zich prostitueren. Lindsay Momerency – niet zo lang geleden zelf nog studente – schreef een boek over, getiteld “Studente ontvangt”. Ze sprak met studentes die zich prostitueren en sprak met verschillende instanties over de aparte hobby die de studentes er op nahouden.

JORIS HIMPENS EN MARGOT HOLLEVOET

Veto : Is het een specifiek soort studentes die zich prostitueren?

Lindsay Momerency : "Eigenlijk zijn het gewoon degenen die wilden meewerken aan het boek. Ik heb er ongeveer honderd gecontacteerd en er waren er maar acht die wilden praten. In het algemeen blijven de studentes meer humane richtingen te studeren, zoals bijvoorbeeld psychologie. Verder zijn het zowel Nederlandse als Vlaamse vrouwen."

Veto : Is studies betalen het grootste motief om zich te prostitueren?

Momerency : "Helemaal niet. Dat was ook een beetje mijn vertrekpunt, aangezien het afgelopen jaar wel zo in de media stond. Terwijl ik dacht dat er voldoende sociale vangnetten bestaan om tegemoet te komen aan die studiekosten. De grootste motivatie waarom studentes zich dan

wel prostitueren, is omdat ze zich meer luxe willen permitteren dan hun medestudenten. Onder luxe moet je dan designerkledij, nieuwe technologische snuffjes of dure reisesjes verstaan. Ik heb niemand gehoord die het doet om de studiekost te betalen. De instanties die ik heb geïnterviewd vertelden ook dat dat uit de lucht gegrepen was."

VOOR DE SEKS

Veto : Staan die studentes stil bij hun "hobby"? Want prostitutie is illegaal.

Momerency : "Ze zien dat zo niet echt. De studentes zien het ook meer als een betaling voor hun tijd dan voor eigen-

lijke seks. De meesten zijn ook actief bij een escortebureau, dan hoort er vaak ook een etentje bij, of een zakenreis. Pas in tweede instantie is het dan seks. Dus ze zien het niet echt als prostitutie op zich."

ONTVANGEN

Veto : Wie ontvangen die studentes dan?

Momerency : "In het algemeen zijn het de typische rijkere zakenmannen, iets ouder dus ook. Vaak hebben die mannen

ook stop. Ze zien hun toekomst ook rooskleurig in, in die zin dat ze ermee willen stoppen als ze afgestudeerd zijn. Ze gaan er vanuit dat ze door hun hogere opleiding een goedbetaalde job zullen vinden en dus niet zullen moeten inboeten op vlak van hun levensstandaard. Dat is natuurlijk niet altijd het geval."

Veto : Gaan ze er gemakkelijk mee kunnen stoppen?

Momerency : "Ik denk dat dat vrij moeilijk wordt. Als je weet dat ze bijvoorbeeld 1500 euro krijgen voor één volledige dag, dat is toch een bedrag waar je anders een maand voor moet werken. Ik vermoed dat er veel zullen zijn die het ofwel blijven doen, ofwel met hun voeten weer op de grond gaan terecht komen."

Veto : Zijn er ook profen die bij escortestudentes langgaan?

Momerency : "Goh, dat heeft wel in de media gestaan, maar ik denk dat dat uit de lucht gegrepen is. Klanten van escortebureaus worden altijd gescreend. De meisjes kunnen ook op voorhand zien wie de klant is. Als dat iemand is die ze kennen, kunnen ze die weigeren."

Veto : En wat als ze hun klant in de toekomst tegenkomen?

Momerency : "De meisjes denken daar wel over na, maar als dat gebeurt heeft die klant daar evenveel baat bij om dat te verzwijgen als het meisje zelf. Zo hebben ze natuurlijk voor alles een uitleg. (lacht)"

“Het absolute minimum is 120 euro per uur”

thuis ook een gezin. Het is natuurlijk zo dat escortes veel geld kosten, het absolute minimum is ongeveer 120 euro per uur. Dat kan je als student bijvoorbeeld niet ophoesten."

Veto : Is dit eigenlijk een nieuw fenomeen?

Momerency : "Ik denk dat het altijd heeft bestaan, al zal het iets gemakkelijker geworden zijn door internet en sociale media. Je kan jezelf dan gemakkelijker aanprijzen. Door die zichtbare reclame springt het natuurlijk ook meer in het oog."

Veto : Wordt studeren minder belangrijk voor die studentes?

Momerency : "Ze blijven daar mee bezig, tijdens de blok zetten ze hun activiteiten

INTERNATIONALE DAG TEGEN HOMOFOBIE

Vorige week was het Internationale dag tegen homofobie. Daarom organiseerde Leonardo, een holebiorganisatie voor mensen uit Leuven en Vlaams-Brabant, een panelgesprek in aula Zeger Van Hee over de wettelijke mogelijkheden die homo's kunnen gebruiken wanneer ze in contact komen met homofobie. Speciale gasten waren Sven Pichal, bekend van het Radio 1-programma Peeters en Pichal en Bruno De Lille (Groen), staatssecretaris van Gelijke Kansen in Brussel. Beide heren zijn al even uit de kast en vertelden openhartig over hun ervaringen.

THOMAS CLIQUET EN THOMAS VANDELANOTTE

Staatssecretaris Bruno De Lille (Groen)

Bruno De Lille: «Voor ik staatssecretaris was, ben ik schepen in de stad Brussel geweest. Toen hebben we ervoor gezorgd dat de Gay Pride in het centrum van Brussel mocht komen. Ik was onlangs mijn speeches van vroeger nog eens aan het bekijken en daarbij zag ik dat ik er in 2002 al over bezig was dat we niet hand in hand over straat konden lopen.»

«Toen ik staatssecretaris werd in Brussel, was dat enkel een functie die zich bezighield met de gelijkheid tussen man en vrouw. We hebben dat opengetrokken naar mensen met een handicap, mensen met een andere cultureel-etnische achtergrond en holebi's. Een van de eerste zaken die we hebben opgezet, was een actie tegen homofobie. Het was gericht naar de homogemeenschap zelf om hen aan te moedigen klacht in te dienen. Na contact met de Brusselse politie bleek dat er geen klachten waren, dus vond de politie het ook niet nodig er aandacht aan te schenken.»

«Maar in de holebigemeenschap zelf hoorde ik dat er ontzettend veel mensen

«We hebben ook samengewerkt met de stad Brussel om voor meer politiebewaking te zorgen rond de Grote Markt, wat het holebi-uitgaanscentrum is.»

«Er is ook een tweede campagne aan de gang voor het brede publiek, waarbij we mensen willen aanzetten om te reageren als ze iets zien gebeuren. Je moet je er natuurlijk niet in gaan mengen, want dan krijg je misschien zelf slaag. Maar je kunt wel de politie bellen of je achteraf opgeven als getuige.»

«Blijkbaar gebeurt het niet enkel 's nachts. Zo was er een lesbisch koppel dat werd aangevallen in het midden van de dag op de Stalingradlaan. En als er ergens veel volk is, dan is het daar.»

«De campagne gaat ook over seksisme en racisme. Want dat is eigenlijk net hetzelfde als homofobie. Vrouwen die worden uitgescholden omdat ze zich niet deftig genoeg kleden of betast worden in de metro, dat moet ook aangekaart worden. De politie bellen kost niet veel moeite, maar je moet het wel doen, want

Mediafiguur Sven Pichal

Sven Pichal: «Zelf heb ik gelukkig nog niet veel gevallen van homofobie meegemaakt. Ik woon in Antwerpen. De laatste jaren ben ik een paar keer uitgescholden. Op zich is dat opvallend want ik ben al sinds mijn zestiende uit de kast. Uitgaan was nooit een probleem voor mij. Vreemd dat er dan plots mensen zijn die *sale pédé* roepen vanuit een cabrio.»

«Ik denk dat het in Antwerpen best meevalt als ik het zo hoor van vrienden die in Brussel uitgaan. Zij krijgen elke avond minstens één belediging. Dat vind ik spectaculair. Wel raar dat dat zo veranderd is ten opzichte van een paar jaar geleden.»

GAYBASHING

Pichal: «Neem het woord *gaybashing*. Vijf jaar geleden hoorden we vooral dat zulke feiten voorkwamen in Amsterdam of Berlijn. Allemaal ver weg. Ik weet niet goed hoe het komt dat het nu ook in Vlaanderen vaker gebeurt.»

«Het geweld en de beledigingen komen heel vaak van jongens, geregeld zijn het allochtonen, maar zeker niet allemaal. Want de keren dat ik in Antwerpen ben uitgescholden, was het telkens een gemengd groepje.»

«Die machocultuur leeft heel sterk in

dat ze hebben aangekondigd, niet gewoon spierballengerol is van de overheid.»

SEKSISME

Pichal: «De beledigingen zijn heel subtiel en volgens mij moeilijk aan te pakken. Het is net als met seksisme. Vrouwen schrikken er al lang niet meer van dat ze verwensingen krijgen in Brussel als ze een kort rokje dragen. Daarvoor gaat de politie niet een heel team opzetten om dat tegen te gaan. De samenleving vindt dat de vrouwen daar maar tegen moeten kunnen.»

«Ik kan me niet altijd voorstellen hoe je ziet dat iemand homo is. Bij mij gebeurde het telkens wanneer ik samen met mijn man rondliep, maar we hadden elkaar niet vast. In Brussel heeft het dikwijls te maken met een groepje waarvan iemand er iets vrouwelijker uitziet of zich wat nicheriger heeft gekleed. Maar als ik allochtone jongeren zie, merk ik dat er veel overeenkomsten zijn met homo's: hun haar goed leggen, perfect gekleed zijn met witte sportschoentjes en alles assorti. Ik vind het wel grappig dat zoiets evengoed bij de machoman voorkomt als bij de vrouwelijkere homo.»

«Ik merk dat politici een dag als de internationale dag tegen homofobie nodig

“Ik was er in 2002 al over bezig dat we niet hand in hand over straat konden lopen”

met homofobie in aanraking kwamen, ik had het zelf ook al meegemaakt. Dan hebben we een campagne opgezet om holebi's ertoe aan te zetten klacht in te dienen. Of je nu fysiek bent aangevallen of verbaal uitgescholden, ga er mee naar de politie want anders gaan ze nooit in gang schieten.»

«Via holebiorganisaties als Cavaria en het Regenbooghuis kwamen we te weten dat mensen wel klacht wilden indienen maar het vaak niet durfden uit angst te worden uitgelachen door de politie. Bovendien was het niet zeker dat het iets ging opleveren.»

POLITIEVORMING

«Dan hebben we besloten vorming te geven aan vijftig eerstelijnsagenten. Het gaat om degenen die aan het loket zitten en de klachten moeten noteren. De vorming was heel didactisch met acteurs die bepaalde situaties naspeelden, waarna de agenten moesten reageren. Voor veel politieagenten was het een eyeopener, omdat ze zelf er niet altijd van bewust waren hoe macho ze soms overkwamen en hoezeer ze het slachtoffer intimideerden.»

als iedereen denkt dat iemand anders het gaat doen, doet uiteindelijk niemand het.»

Staatssecretaris Bruno De Lille en Radio 1-presentator Sven Pichal.

“Gasten met pluimen horen ook bij de homobeweging”

Zuid- en Oost-Europa. In Antwerpen heb je veel Hongaren en Polen, die vanuit hun christelijke achtergrond tegen homo's ageren.»

«Er is nu een heel pakket maatregelen van de overheid en dat is goed. Ze gaat zelfs agenten specifiek op dit onderwerp zetten. Dan vraag ik me af hoe dat concreet in zijn werk zal gaan. Ik ben blij dat er aandacht voor is, maar ik weet niet goed of het hele pakket

hebben. Vandaag hing in honderd gemeenten de regenboogvlag uit. Dat wordt niet enkel symbolisch gedaan. Ze willen laten zien dat er wordt nagedacht over de problematiek. In België is het nu heel actueel met de moord op een jongen vanwege zijn homo-zijn. *(hij verwijst naar Ihsane Jarfi die in een veld in Hoei werd teruggevonden, red.)*»

GAY PRIDE

Pichal: «Wat de Gay Pride betreft, weet ik dat er discussie is of het niet polariserend werkt. Vooral bij jonge homo's ligt het moeilijk, want zij zitten nog met hun zelfaanvaarding. Ze zijn bang dat het voornamelijk de homo's met pluimen in hun gat zijn die in de media komen. Dat gebeurt, maar er is ook een evenwichtiger beeld in de media.»

«Ik blijf wel vinden dat die gasten met pluimen ook bij de homobeweging horen. Dat is wereldwijd, en het is niet te verklaren. Zoals een op de twee homo's iets met het Songfestival heeft. Ik begrijp niet van waar dat komt maar dat is in hoge mate meer dan bij hetero's. Het is een deel van de homocultuur voor mij.»

«Toen ik mij pas outte als homo had ik het ook moeilijk met die stereotiepe homo's. Ik ging wel naar de Pride in de hoop dat ze ons in beeld gingen brengen zodat mensen zouden weten dat er ook normale homo's waren. Maar ik geloof dat stereotypes kloppen, althans voor een deel. Je mag ze alleen niet op de hele groep projecteren.»

Fakbars naar Oude Markt?

De Leuvense schepen voor Studentenzaken Denise Vandervoort (sp.a) lanceert het voorstel om de fakbars op de Tiensestraat te verhuizen naar de Oude Markt. Het idee wordt luidkeels toegejuicht door de Oude Markt en in mindere mate door de fakbars zelf.

PHILIP GALLASZ EN PIETER HAECK

Volgens Vandervoort is de stijgende overlast in de Tienestraat de directe aanleiding voor haar voorstel. "Fakbars zitten in de lift," aldus Vandervoort. "Door de stijgende studentenaantallen worden de fakbars almaar meer bezocht door studenten. Dat is toe te juichen, maar het zorgt wel voor een groeiende overlast. Daarom zou het ideaal zijn als we de fakbars zouden kunnen verhuizen naar een andere plaats."

"Wij zijn vragende partij"

VZW OUDE MARKT

Volgens Vandervoort is dit een uitgelezen kans om de band tussen de studenten en de Oude Markt weer te herstellen. "Het is wel nog maar een denkoefening. Er is nog geen contact geweest met de cafébazen, maar ik vermoed dat ook zij wel te vinden zijn voor extra cliënteel," zegt Vandervoort. "Cliënteel dat komt om zich te amuseren en niet om andere redenen."

Het voorstel lijkt immers deels ook ingegeven door de recent voorgestelde criminaliteitscijfers. Daaruit bleek dat Leuven tijdens de week en in het weekend geplaagd wordt door een heel andere soort overlast. "In het weekend kampen we vooral met geweld en vandalisme, terwijl de studenten voornamelijk voor lawaaihinder en vervuiling zorgen," aldus Vandervoort. "Studenten een prominentere plaats geven op de Oude Markt, zou een positief effect hebben op de belevenis daar."

VZW OUDE MARKT

De vzw Oude Markt reageert alvast enthousiast op het voorstel van Vandervoort. "Wij zijn zeker vragende partij," aldus Eddy Beckers, de voorzitter van de vzw Oude Markt. "Momenteel heb je twee uitgaanscentra. Dat bezorgt de politie heel veel moeilijkheden. Als je het uitgaansleven concentreert, maak je het een stuk aantrekkelijker en kun je de Oude Markt naar voren schuiven als de uitgaansbuurt."

Ook Luc Ponsaerts, ere-voorzitter van de vzw Oude Markt en gemeenteraadslid voor Open Vld, steunt het voorstel. Hij plaatst wel enkele kanttekeningen. Zo zouden de fakbars en de reguliere horeca wel afspraken moeten maken over de prijs. "Er is bijvoorbeeld een systeem mogelijk waarbij je alleen met een studentenkaart recht hebt op reducties," zegt Ponsaerts. "Zo beperk je een fakbar tot zijn werkelijke doelpubliek."

POLITIEK

Ook uit andere politieke hoeken klinkt er steun voor het voorstel van Vandervoort. CD&V-schepen van Handel Els Van Hoof geeft aan dat de verhuis van de fakbars en het creëren van één horecacentrum de leefbaarheid van de stad zeker ten goede zou komen. "Bovendien weet ik door het regelmatige overleg met de horeca dat er zeker welwillendheid voor bestaat." Zelfs de praktische kant zou volgens Van Hoof geen probleem mogen vormen. "Er zijn nu een twintigtal goeddraaiende handelszaken op de Oude Markt. Er komen zeker af en toe panden vrij."

Groen geeft bij monde van Lies Corneillie, die kandidaat is bij de gemeenteraadsverkiezingen, aan dat de denkoefening het overwegen waard is, maar dat het dossier wel veel breder moet worden bekeken en dat samen met alle betrokken partijen. "Als je het overlastprobleem echt wilt aanpakken, moet je de hele sociaal-ruimtelijke ordening onder de loep nemen. Je moet goed nagaan waar studenten wonen, waar zij graag uitgaan en waar zij naar de les gaan."

"Het voorstel is dus zeker het overwegen waard, maar ook een spreiding in plaats van een concentratie is een mogelijke denkpiste," vindt Corneillie. "Ook praktisch lijkt er mij nog heel wat

"Interessante suggestie om overlast in te dijken"

KRICO POLITIKA

Bas Van den Bogaert

Leuven bierstad | 85 cafés in de Diestsestraat

Wij kennen enkel de Libertad en Fakbar Letteren. Onlangs kwam ons echter ter ore dat er nog andere cafés bestaan in Leuven. Onder deskundige begeleiding van een stadsgids gingen wij op zoek naar de verhalen achter de Leuvense cafés en naar de geschiedenis van de Leuvense biercultuur.

JELLE MAMPAEY

Om het begin van de Leuvense biercultuur te lokaliseren, moeten we een eindje teruggaan in de tijd. In de middeleeuwen maakte het vloeibare goud opmars in onze regio's. Het klimaat koelde af, waardoor wijnbouw niet langer mogelijk was. De mensen dronken steeds meer bier. Leuven was in die tijd reeds een echte bierstad.

De aanwezigheid van de universiteit speelde daar een grote rol in. Ook toen wisten studenten al menig liter bier te verzetten. De gemiddelde middeleeuwse Leuvenaer dronk een liter bier per dag. Het water was in die tijd immers vervuild, water drinken was erg ongezond. Je kon beter bier drinken. De eerlijkheid gebiedt ons wel te zeggen dat het bier in die tijd erg weinig alcohol bevatte, tussen één en twee procent.

Van Stella was toen nog geen sprake, hoewel het etiket 1366 vermeldt als verschijningsdatum. Dat jaartal verwijst naar

de vroegste vermelding van brouwerij *Den Hoorn*, een brouwerij in de Mechelsestraat waarnaar de hoorn op het logo van Stella verwijst. In de achttiende eeuw werd die brouwerij overgenomen door Sebastian Artois. Nog later wordt de brouwerij overgenomen door Interbrew. Op Stella is het echter wachten tot 1926, wanneer Interbrew een kerstbier lanceert dat de Latijnse naam voor ster draagt. Zelfs dat bier is niet hetzelfde pilsje dat we vandaag drinken. Het recept is door de jaren grondig gewijzigd. Zo is Stella aanzienlijk minder bitter geworden.

DIJLE

Al dat bier moest uiteraard ook geproduceerd worden. Er waren dan ook massa's brouwerijen in Leuven. Onze gids spreekt van meer dan veertig brouwerijen in de achttiende eeuw. Vandaag blijft helaas enkel Domus over binnen de Leuvense ring. De meeste brouwerijen lagen in de buurt

van de Dijle. Ze gebruikten immers water van de rivier in het brouwproces. Erg smakelijk is dat niet, als je weet dat de Dijle een open riool is waar ook de toiletten in uitkwamen.

De rivier stroomde vroeger langs de Vismarkt, vandaar de naam van dat plein. Tot 1970, toen men er een parking van maakte, stond er trouwens nog een grote vishal. De Mechelsestraat was dus aan de Dijle gelegen. Daardoor vonden we vroeger maar liefst veertien brouwerijen terug in het korte deel tussen Grote Markt en Vismarkt. Zo was brouwerij *De Grote Kruiwagen* gevestigd op nummer 37. Op nummer 39 was het bijhorende café *De Kleine Kruiwagen* gevestigd. De brouwerij was immers, net als Domus vandaag nog steeds, een huisbrouwerij.

OUDE MARKT

Waar gingen de studenten vroeger zoal uit, in een tijd zonder fakbars? Vooral in de Diestsestraat, zo blijkt. Een telling door de fiscus wees uit dat die straat in 1880 maar liefst 85 cafés telde. Ook de Oude Markt was een populaire uitgaansplek, al werd de oppervlakte ook gevuld door heel wat win-

kels. Voor de Tweede Wereldoorlog waren er slechts 16 cafés, tegenover 34 vandaag de dag. Een van de zijstraten van de Oude Markt stond bekend als het schijfstraatje. Onze zatte voorouders deden hun behoefte niet altijd keurig achter gesloten deuren. Dat straatje bestaat nog altijd, maar het is niet langer toegankelijk. Het is verborgen achter een muur, links van café Commedia.

Een van de meest populaire cafés op de Oude Markt in de jaren '50 was *Bij Mairaine*, in het pand waar nu de Oase huist. Mairaine was de cafébazin. Haar café was nog open wanneer alle andere cafés al gesloten waren. Ze was vooral populair omdat ze bier schonk met weinig schuim. Zo kregen de studenten meer bier voor hetzelfde geld. Mairaine zou ook bekend gestaan hebben om haar uitstekende spaghetti. Het verhaal gaat dat de cafébazin uiterst kalm bleef wanneer zatte studenten haar *stoof* meenamen, in het midden van de Oude Markt plaatsten, om ze vervolgens al pissend te blussen. Onze grootouders waren blijkbaar lolbroeken.

De wandeling gaat elke zaterdag en elke zondag om 11u door. Tickets zijn verkrijgbaar bij Toerisme Leuven.

Waar is da feestje? | Musicafé

We zijn met veel studenten. Te veel studenten voor de beperkte fuifcapaciteit. Daarom trekken we wekelijks op onderzoek en evalueren een fuifzaal. Wat kan er beter bij de huidige fuifzalen en wat heeft een eventueel toekomstige fuifzaal zeker nodig? Deze week trokken we naar het Musicafé.

FRANK PIETERMAAT

Wij begeven ons op donderdagavond naar de Muntstraat alwaar wij de openingsTD van VTK pogen te *crashen*. De ideale locatie daarenboven voor een feestje. De Muntstraat is immers gesitueerd tussen de Oude Markt met zijn vele cafés en de Tiensestraat, thuis van de fakbars en de 7 oaks.

Aangekomen aan het Musicafé worden wij binnengelaten door een vriendelijke buitenwipper. Ietwat bedeesd wandelen wij de ingang binnen. Tussen burgerlijk ingenieurs in spe voelen wij ons altijd een beetje minderwaardig. Eens we de keet goed en wel binnen zijn, zien we links de ruime vestiaire. Recht voor ons zien we echter iets veel interessanter: drankbonnetjes.

DRANK

Meteen wordt een van de troeven van het Musicafé duidelijk. Wat drank betreft,

kan je er alles krijgen: van plat water tot whisky en andere sterke dranken. Een heel karwei lijkt ons dat om een hele avond op te dienen. "Dat valt best mee," vertelt de bevallige jongedame achter de toeg ons. "In het begin is het een beetje inwerken maar met wat organisatie lukt dat zonder problemen."

CENTJES

Met ons pintje in de hand begeven we ons naar de zaal. Met wat volk, zoals op de TD van VTK het geval is, is die op het gelijkvloers redelijk snel volgelopen. Voordeel is echter dat langs weerszijden trappen naar de eerste verdiepingen leiden. Boven is nog heel wat extra ruimte (met loungezeteltjes, *score!*) beschikbaar zonder dat er iets van de fuif sfeer - dank u geniale DJ's - verdwijnt. Zelfs wanneer ons pintje leeg is, hoeven we niet terug naar beneden omdat er boven simpelweg nog een toeg is.

Over de zaal en de drankvoorziening

AMBIANCE

Hoewel de wc's proper zijn, wordt ons ongenoegen over het geld door een medeplasser gedeeld. "Dat loopt op he, ik vind dat schraal. Zo jaag je de mensen eigenlijk naar buiten om te *pissen*." Pienter merken wij op dat het dan de politie is die wat meer centjes komt afpakken. De jongeman vervolgt: "Maar de zaal zelf is natuurlijk wel zalig. Groot genoeg en goede ambiance." Al bij al verlaten wij met een zeer voldaan gevoel het Musicafé. Goede fuifzaal, nog beter feestje. *We'll be back*.

Tussen burgies voelen wij ons minderwaardig

kunnen we moeilijk onze tevredenheid onder stoelen of banken steken. De toiletten daarentegen halen toch een greintje ergernis naar boven. Net als in Lido vorige week graven we dertig cent uit onze zo al lege portefeuille en overhandigen we de centjes aan de wc-madam die er niet bepaald vrolijker op wordt.

HET VERDICT

Toilet: 3/5 "Ons ongenoegen over dertig cent wordt door een medeplasser gedeeld."

Drank: 5/5 "Je kan alles krijgen van plat water tot whisky en andere sterke dranken."

Zaal: 5/5 "Boven is nog heel wat extra ruimte beschikbaar zonder dat iets van de fuif sfeer verdwijnt."

Totaal: 86%

Cassé door een nuchtere bril

Veto wordt vaak aanzien als een ivoren toren vol intellectuelen. De realiteit is anders. Wij zijn een bende dronkaards die de hele dag naar de feestschijven van RGR FM luisteren. Tweewekelijks testen wij ook een drankspel uit. Dat is immers moderne onderzoeksjournalistiek. Deze week: Poker, het aloude kaartspel, maar dan met een serieus drankgeurtje eraan.

WIM DEHAEN

Wij pleiten voor een gezonde geest in een gezond lichaam. Wij eten tofu en yoghurt en voelen ons schuldig elke keer wanneer we frietjes met een dikke kwak mayo gaan bijhalen in de Alma. Wij onthouden ons van kankeroverwekkende en verslavende solventen zoals alcohol. Wij melden illegaal gokken meteen aan de kansspelcommissie. Maar wat we onlangs meemaakten, kan geen enkele holistische meditatie-therapeut meer goed maken.

De avond begon nochtans met een constructief, ingetogen moment. Met een onbenevelde visie speelden de deelnemers als volwassen heren onderling een potje Jenga. Door verfijnde verplaatsingen van de houten blokjes wisten ze de zwaartekracht te tarten en op esthetische wijze de steeds wankeler wordende toren naar nieuwe fysieke en architectonische hoogten te doen rijzen.

NACHTMERRIE

Hierna begon echter de vreselijke nachtmerrie: een spelletje drankpoker werd ingezet. De regels zijn vergelijkbaar met het gekende kaartspel met als verschil: de inzet bestaat uit slokjes drank. Enkele spelers vulden hun bekers met appeljenever, maar een overmoedige enkeling achtte het een goed idee om het spel met whiskey te spelen. Ook werd er beslist dat men zich opnieuw kon inkopen door op één been luidkeels een liedje te zingen. Is het verbaazingwekkend dat deze regel pas tijdens het spel tot conceptie is gekomen?

De excessen die hierna plaatsvonden zijn niet in woorden te vatten. Inzetten van 11 slokken passeerden routineus, een failiete deelnemer bracht een uitgebreide versie van "Stayin' Alive" ondanks het feit hij maar twee woorden van de tekst kende. Later wist

dat individu wel de obscurste verzen van "Fout Ventje" te reciteren. Was het een teken dat de meest passerende hand uit twee azen bestond, door de kenners ook wel Alcoholics Anonymous genoemd? Een speler merkte tussen zijn vele all-ins op: "Ik drink om de tijd te verdrijven". Wij doen aan liefdadigheid om de tijd te verdrijven.

ONHEILIG

Nu de deelnemers overdreven volgetankt waren, was het ogenblik aangebroken om te controleren of ze naast hun waardigheid ook hun Jenga-vaardigheden kwijtgespeeld waren. Toen een speler de imponerende houten stapel zag, werd hij zo moedeloos dat hij de blokjes als een ware toren van Babel met de grond gelijk maakte. Andere spelers vonden hernieuwde moed, en probeerden het nogmaals. Als bij wonder bleken hun stapelkunsten onaangetast. Hun handen, bezeten door de drankduivel, trilden niet meer als voorheen. Met een onrustwekkende precisie herschikten ze de staafjes in een occult patroon, terwijl ze onheilige wartaal uitslo-

De excessen die hierna plaatsvonden zijn niet in woorden te vatten

gen zoals "Speel dan toch een plaatje van Michael Jackson!"

Hierna was het hek helemaal van de dam. Zonder enige weerstand werden de foutste meezingers schaamteloos op de playlist gegooid en met volle borst gezamenlijk meegeschreeuwd. Het leek wel een nacht die

u normaal alleen in films ziet. In het holst van de nacht kwam een van deze hopeloze sujetten nog terug naar de speelzaal omdat hij niet in staat was zijn woonst te lokaliseren ten gevolge van zijn vergevorderde dronkenschap. Dat is waarom God Rome in brand heeft gestoken.

Student in leuven

FAKBARS

Studeren beu? Tijd om te feesten! Maar waar? Je kunt terecht in de fakbars a.k.a studentencafés *** Pintjes kosten er hoogtend 1,20 euro, BAM! Frisdranken kosten ook ongeveer een euro, maar daar kijkt werkelijk niemand naar om. Ook aan goede muziek in de fakbars geen gebrek *** Wie weet komt u er wel de liefde van uw leven tegen.

1 OUDE MARKT

Leuven heeft nog heel wat andere troeven wat feesten betreft. De Oude Markt a.k.a De Langste Toog van België is het walhalla voor elke student *** *Take your pick* uit meer dan 30 cafés. Al vereist die Toog wel een iets groter budget, maar met een puppyface bij de mammi en pappie is dat zo gefixt.

FUIVEN

Toch meer een fuifnummer? Ook dan was de keuze om naar Leuven te komen niet de verkeerde. Die is sowieso juist, want wie wil er nu naar Gent of Antwerpen? *** Haast dagelijks is er wel een of andere kring die een stevig feestje organiseert! Geliefkoosde locaties daarvoor zijn Musicafé, Lido, Albatros of Rumba *** Ergens midden november worden die allemaal gevuld voor LOKOmotion. Indien u daar niet geweest bent, weten wij het ook niet meer. *** Ga de fuifzalen dus eerst bezoeken en koop dan uw studieboeken, dat rijmt *** Daarnaast ijveren de studenten nog steeds voor een extra fuifzaal bij burgervader Tobback, en terecht! *Don't stop the party, Louis!*

CANTUS

Typisch aan uw nieuw leven als student is ook het fenomeen van de cantus. Wikipedia: met cantus wordt bedoeld een studentikoos zang- en drinkfeestje *** *Need to say more?* Misschien wat verduidelijking: je zingt en drinkt en maakt plezier. Daar kan inderdaad niemand tegen zijn.

2 SEVEN OAKS

Tot slot het vermelden waard: de Seven Oaks! De trappekes af, zoals ze bij ons zeggen. Ongetwijfeld de leukste kelder van Leuven met feestmuziek à volonté. Een beetje goede raad is hier wel nodig. Pas te betreden na een stevig aantal pintjes. Wij zeggen dat voor uw eigen goed *** Verwacht dus maar een stevig feestjaar en doe de boeken zo pas tegen de blok eens open. Zo doen wij dat immers ook!

Sociaal in leuven

3 'T SPIT

Je kot goedkoop inrichten? Place to be is de Kringwinkel Spit. Zetels, tafels, nachtlampjes, borden en bestek, je vindt er een hele uitzet aan een spotprijs. *** Meer info op de website www.spit.be.

ALMA

Deze studentenrestaurants vind je overal verspreid in Leuven. Goedkoop eten is er mogelijk op vertoon van je studentenkaart. *** Alleen studenten van de K.U.Leuven, K.H.Leuven, Groep T en het Lemmensinstituut genieten van een geldige korting. *** Donderdag is veggiedag. Carnivoren zoeken dan beter andere oorden op. *** Een tweede portie frietjes is trouwens gratis. En de mayonaise ook. *** Het menu vind je elke week in Veto of op www.alma.be.

4 VELO

Bij Velo kun je een fiets huren voor een prijsje. *** Ook je eigen fiets (laten) herstellen is hier goedkoop. *** Meer informatie op de website www.kuleuven.be/velo.

5 ACCO

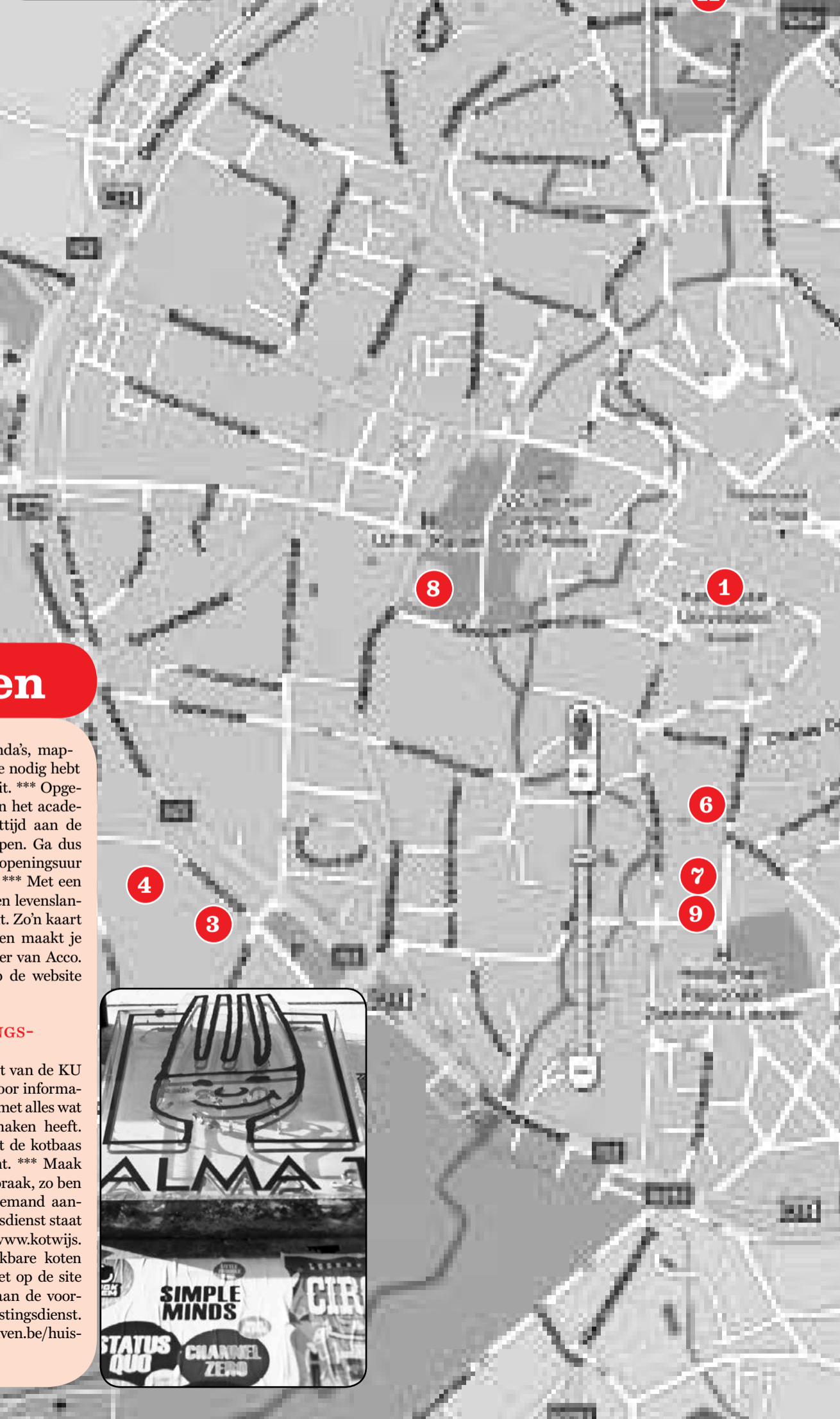
Bij Acco vind je cursussen, schrijfgerei in alle vormen,

maten en kleuren, agenda's, mappen. Kortom alles wat je nodig hebt om te slagen in eerste zit. *** Opgelet! De eerste weken van het academiejaar durft de wachttijd aan de kassa's al eens op te lopen. Ga dus cursusschoppen op het openingsuur of wacht enkele weken. *** Met een lidkaart geniet je van een levenslange korting tot 25 procent. Zo'n kaart kost eenmalig 31 euro en maakt je levenslang aandeelhouder van Acco. *** Meer informatie op de website www.acco.be.

6 HUISVESTINGS-DIENST

Bij de huisvestingsdienst van de KU Leuven kun je terecht voor informatie en advies in verband met alles wat met kotenverhuur te maken heeft. *** Ook als je ruzie met de kotbaas hebt, kan je hier terecht. *** Maak best telefonisch een afspraak, zo ben je zeker dat je er ook iemand aantreft. *** De huisvestingsdienst staat ook in voor de website www.kotwijs.be, waarop alle beschikbare koten opstaan. Als een kot niet op de site staat, voldoet het niet aan de voorwaarden van de Huisvestingsdienst. Meer info: www.kuleuven.be/huisvestingsdienst.

Weg van mo

beders borst

Cultuur in leuven

Leuven mag dan een scheet groot zijn, op cultureel vlak is die scheet wel een ware killer. Het gigantisch aanbod bestaat zowel uit grote namen als kleinere verborgen pareltjes die je in elk geval zullen overvallen. Leest, ontdek en ga heen, je zintuigen zullen je dankbaar zijn.

7 STUK
In STUK, gelegen net achter die vervloekte helling op de Naamsestraat, zit je altijd goed. Zowel de theater- als dansliefhebbers, als de concertgangers komen hier aan hun trekken. Cinema ZED is hier gelegen. Filmfanaten, rep u daarheen! *** Of misschien een expootje? En als alles tegen zit, is er nog altijd het prima STUKcafé.

8 HET DEPOT
Concertgangers kunnen naast STUK ook rekenen op Het Depot voor hun portie decibels. Nog tot november gelegen aan de Kapucijnenvoer 47 wegens verbouwingen van het oude pand. Je vindt dat tegenover de Kruidtuin, achter het poortje. *** Wat kan je er zoal vinden? Concerten gaande van Belgisch Afrekeninggeweld tot grote buitenlandse namen.

30CC
30cc, het Leuvens cultureel centrum, is een andere vaste waarde. Er wordt theater, dans en concerten op verschillende locaties geprogrammeerd. De belangrijkste zijn de Schouwburg (Bondgenotenlaan 21), de Minnepoort (Dirk Boutslaan 21) en de Romaanse Poort (Brusselsestraat 63).

9 CINEMA ZED
Voor film kan je als vanouds terecht in Kinopolis (shoppingcenter Bondgenotenlaan), maar als het iets avontuurlijker (en goedkoper) mag, dan raden we je u ten zeerste Cinema ZED aan. *** Zij geven ook de iets minder bekendere regisseur een kans. Vaak zijn dat de regisseurs die geen dikke villa in Los Angeles hebben. *** Kijk ook uit naar het aanbod van verschillende kringpresidia die wekelijkse filmvertoningen houden voor de ronde som van nul euro..

10 MUSEUM M
Een van Leuvens laatste aanwinsten is museum M, gelegen in de Vanderkelenstraat. Alleen al om het spectaculaire gebouw is het museum een bezoek waard. Binnen vind je een gevarieerd aanbod aan tijdelijke tentoonstellingen en een mooie vaste collectie.

11 OPENBAAR ENTREPOT
Het Openbaar Entrepot aan de Vaartkom willen we je ten slotte zeker niet onthouden. In september opent deze nieuwe cultuurtempel zijn deuren, dus verwacht een verfgleur. *** De twee Leuvense stadsgezelschappen, Fabuleus en Braakland/ZheBilding, zijn er gevestigd en zullen er hun nieuwste creaties brengen. *** Tevens een uitstekende plek om Mauro Pawlowski te spotten, maar dat heb je niet van ons.

Internationaal in leuven

Je buik rommelt van de internationale honger? Dan moet je natuurlijk op Erasmus gaan *** In de tussentijd is het buitenland echter ook in Leuven te vinden!

12 PANGAEA
Hier in Pangaea, het intercultureel ontmoetingscentrum van de universiteit, drink je voor de prijs van twee pintjes het hele jaar lang koffie en thee *** Ook versier je in een oogwenk een praatje met een internationale student(e). Er zijn slechtere smoezen om het taalgevoel wat bij te spijkeren *** Geniet je liever gewoon even van de sfeer, dan kan dat samen met een buitenlandse krant *** Tijdens het jaar zijn er overigens diverse activiteiten om aan deel te nemen: taalcursussen, maar ook een Pakistaanse kookworkshop of een tripje naar Praag

stonden reeds op de agenda *** Voor zij die niet elk weekend terug naar huis gaan: ook op zaterdagen staan de deuren wijd open. Meer info: www.kuleuven.be/pangaea.

13 THE VOICE
Hetzelfde gebouw biedt tevens onderdak aan The Voice. Dat is een maandelijkse krant voor de internationale student aan de K.U.Leuven *** Als je Engelstalige journalistieke talenten wil ontwikkelen, dan moet je daar zeker eens een blik binnenwerpen *** Meer info op de website www.thevoiceleuven.be *** Schrijf, teken, fotografeer, eet en drink je liever in

VICERECTOR ONDERZOEK PETER MARYNEN |

Onderzoek als fundament

De KU Leuven is veel meer dan enkel een onderwijsinstelling. Heel wat financiële middelen gaan naar onderzoek en professoren besteden er veel tijd en energie aan. Misschien wel te veel, want soms valt de kritiek te horen dat proffen het lesgeven er maar bij nemen. Peter Marynen, vicerector Onderzoek van de KU Leuven, probeert een aantal misverstanden uit de wereld te helpen en geeft aan wat er allemaal beweegt in de onderzoekswereld.

Wouter Goudeseune

Veto: *Er wordt wel eens gezegd dat proffen lesgeven erbij nemen en zich liever focussen op hun onderzoek. Gaat u akkoord met die kritiek?*

Peter Marynen: «Er zijn simpelweg te weinig professoren op dit moment. Die mensen staan enorm onder druk. Ik betwijfel dat ze systematisch de keuze maken tussen onderwijs en onderzoek. Heel dikwijls zijn goede onderzoekers goede lesgevers en omgekeerd. De kern van de zaak blijft het tekort aan professoren. De Vlaamse overheid heeft zich gelukkig geëngageerd om meer te investeren.»

«We moeten ook zowel het onderzoek als het onderwijs efficiënter maken. Ondanks alle commotie rond overvolle aula's, mogen we niet vergeten dat er ook heel vaak lesgegeven wordt aan kleine groepen van minder dan tien studenten. Ik zeg niet dat we het aanbod moeten verkleinen, maar we moeten ons durven af te vragen of we op dat gebied wel efficiënt bezig zijn.»

Veto: *Hoe verloopt de samenwerking met de andere universiteiten?*

Marynen: «Er moet inderdaad samengewerkt worden, we kunnen het ons niet permitteren om pure concurrenten te zijn. Maar het is niet zo simpel. De KU Leuven is de grootste universiteit en produceert 43 procent van de Vlaamse onderzoeksoutput, tegenover 35 procent voor de UGent en ongeveer 10 procent voor de andere universiteiten. Het onderzoekslandschap is dus erg ongelijk verdeeld. Een groot deel van de onderzoeksfinanciering wordt op basis van die onderzoeksoutput verdeeld. De universiteiten moeten dus concurreren voor hun middelen.»

«We zijn altijd geïnteresseerd in samenwerking, maar we beseffen dat de concurrentie in Vlaanderen alles compliceert. De horizon van de KU Leuven is heel ruim, we zijn ook erg geïnteresseerd in Europese en wereldwijde samenwerking.»

Veto: *Hoe belangrijk is internationale ervaring voor een onderzoeker?*

Marynen: «Dat is absoluut essentieel. Het beleid van de KU Leuven streeft ernaar om onderzoekers pas vast te benoemen wanneer ze externe ervaring hebben opgedaan. Dat is niet altijd mogelijk, maar daar wordt echt naar gestreefd. Het zorgt ervoor dat men openstaat voor andere ideeën, andere manieren van redeneren en andere technologieën. Een maatschappij die zijn onderzoekers enkel intern rekruteert, zal nooit grensverleggend werk verrichten.»

«Een wetenschapper moet bovendien onafhankelijk zijn, moet zijn eigen ding kunnen doen. Als je je volledige loopbaan in één onderzoeksgroep zit, is het erg moeilijk om die onafhankelijkheid ten opzichte van je bazen te houden. Als je onafhankelijkheid wil - niet alleen in je denken maar ook in je mogelijkheden - is het nodig om buitenlandse ervaring op te doen. Dat helpt ook om een netwerk uit te bouwen, wat ook heel belangrijk is voor een wetenschapper.»

«Het is niet zo dat daar geen problemen mee zijn. Er is de problematiek van de families. We proberen om daaraan te wer-

ken, door mensen op jonge leeftijd naar het buitenland te sturen. Verder zijn er financiële tegemoetkomingen voor families.»

INTEGRATIE EN SAMENWERKING

Veto: *Hoe wordt het onderzoek aan de KU Leuven georganiseerd?*

Marynen: «Het onderzoek wordt in drie groepen georganiseerd: humane en sociale wetenschappen, exacte wetenschappen en technologie, en biomedische wetenschappen. De faculteiten van de humane wetenschappen zorgen voor zowel onderzoek als onderwijs. In de twee andere groepen wordt het onderzoeksbeleid door departementen ingericht. Die departementen staan op hetzelfde niveau als de faculteiten en gaan over de faculteitgrenzen heen.»

«Eenzijds is modern wetenschappelijk onderzoek multidisciplinair, anderzijds is er erg gespecialiseerde kennis nodig. Die tweespalt wordt opgelost door te werken met een matrixmodel: de ene dimensie wordt gevormd door de disciplinaire faculteiten, de andere dimensie is de samenwerking over de grenzen heen (interdisciplinair).»

Veto: *Wat zijn de gevolgen voor onderzoek van de integratie van de academische hogeschoolopleidingen in de KU Leuven?*

Marynen: «Die opleidingen worden universitair. Ze worden gewoon volledig opgenomen in ons beleid. Ik denk dat dat

een heel goede zaak is, omdat die opleidingen hun eigen profiel hebben en dat zullen behouden. Hun onderzoeken zijn meer gericht op het einde van de innovatieketen. Het zal dus zorgen voor een betere afstemming van fundamenteel onderzoek en echt toegepast onderzoek.»

«De professionele bachelors zijn heel duidelijk praktijkgericht, maar ze blijven buiten de universiteit. We willen wel de samenwerking nog verbeteren door te investeren in de dwarsverbanden tussen academisch en professioneel onderzoek.»

FINANCIERING

Veto: *Hoe wordt het onderzoek gefinancierd?*

Marynen: «Binnen de universiteit zijn er verschillende geldstromen. De werkingstoelage is daar een van. Die betaalt onderwijs en de professoren. Het gaat om ongeveer 350 miljoen euro. De onderzoeksstroom is even groot. Daarvan komt ongeveer 20 procent van de overheid (het Bijzonder Onderzoeksfonds, red.) en 80 procent extern: IWT- en FWO- fondsen, de industrie. De overheidsmiddelen worden door de universiteit toegekend via competitieve procedures aan de onderzoekers. Andere onderzoeksvoorstellen worden door onderzoekers geëvalueerd die niet verbonden zijn aan de KU Leuven. Die evaluaties worden peer reviews genoemd. De KU Leuven ondersteunt onderzoekers om die externe middelen binnen te halen. Ongeveer 10 procent van de onderzoeksmiddelen komt van de industrie. We zijn daar heel tevreden mee.»

«De universiteit heeft drie opdrachten: onderwijs, onderzoek en maatschappelijk dienstbetoon. Dat laatste is de vertaling van onze kennis naar de maatschappij. Het onderzoek is eigenlijk de basis voor de twee andere opdrachten. Die kennisvertaling gebeurt dus voor een deel in samenwerking met de industrie, waar de KU Leuven echt succesvol in is.»

«Er zijn ongeveer 1.500 proffen aan de KU Leuven: een aantal dat al een tiental jaar constant is. Maar het aantal studenten en onderzoekers is sterk gestegen. De verhouding van het aantal proffen tegenover studenten en onderzoekers, dus degenen die ze moeten begeleiden, is gedaald. Er is dus wel degelijk een tekort aan professoren.»

Veto: *Is het zo dat er meer geld gaat naar de exacte en biomedische wetenschappen omdat de industrie dergelijke onderzoeken beter kan omzetten in praktische toepassingen; het zogenaamde valideren?*

Marynen: «Het is natuurlijk wel zo dat er meer geld van de industrie gaat naar exacte en biomedische wetenschappen. Maar ik wil wel duidelijk benadrukken dat het niet zo is dat Humane Wetenschappen achterop hinkt qua financiering. Elke groep krijgt ongeveer een derde van de totale middelen. Het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT, red.) richt zich naar toegepast onderzoek. Het strategisch basisonderzoek dat door het IWT gefinancierd wordt, richt zich op projecten met een economisch en maatschappelijk doel. Humane wetenschappen zijn dus perfect in staat om zich in te schakelen voor die laatste projecten. Er zijn trouwens middelen die uitsluitend naar Humane Wetenschappen gaat. Een voorbeeld daarvan is het beleidsondersteunend onderzoek, dat dient om de overheid te ondersteunen.»

«Ik zou daar nog willen aan toevoegen dat voor veel onderzoeken en toepassingen de samenwerking met Humane Wetenschappen belangrijker wordt. De meeste projecten hebben - naast een technische component - ook een juridische, economische en ethische component. Humane wetenschappen zullen daarin alleen maar belangrijker worden.»

“Vlaamse universiteiten kunnen het zich niet permitteren om pure concurrenten te zijn”

Archiefoto

“Er zijn simpelweg te weinig proffen”

PROFESSOR SCHALLENBERGH OVER SYRIË

“Assad is erger dan zijn vader”

Het conflict in Syrië blijft maar voortduren. Dagelijks vallen er doden en gewonden en toch onderneemt de wereld amper actie. Professor Arabistiek en Islamkunde Gino Schallenberg legt uit hoe dat komt.

JENS CARDINAELS EN THOMAS CLIQUET

Al sinds december 2010 proberen de Syriërs hun president Bashar al-Assad te verdrijven. Daar lijken ze vooralsnog niet in te slagen. Assad slaat met ijzeren hand terug en laat zijn soldaten schieten op zijn eigen volk. Daarbij spaart hij zelfs vrouwen en kinderen niet.

Het lukt de internationale gemeenschap niet om in te grijpen. Syrië's bondgenoten Rusland en China temperen de Verenigde Naties, die krachtadiger willen ingrijpen. “Toch zal Assad binnen afzienbare tijd plaats moeten ruimen,” zegt Gino Schallenberg, hoogleraar Arabistiek en Islamkunde aan de KU Leuven. **Veto:** *Hoe komt het dat China en Rusland*

“Rivaliteit tussen Iran en Saïdi-Arabië heeft weerslag op situatie in Syrië”

Assad blijven steunen?

Gino Schallenberg: «Zij zijn traditionele bondgenoten van Syrië. Ze verwachten dat Assad niet zal wijken. Bovendien hebben beide landen ook een goede relatie met Iran, dat de rivaal is van het door het Westen gesteunde Saudi-Arabië.»

«De rivaliteit tussen die twee heeft zijn weerslag op de situatie in Syrië. Iran is namelijk Syrië's grootste bondgenoot. Saudi-Arabië speelt daarentegen een voortrekkersrol om het Assad onmogelijk te maken. Het wou al vrij snel harde maatregelen nemen, terwijl de andere leden van de Arabische Liga het nog zacht wilden spelen.»

Veto: *Hoe groot is de kans dat er alsnog militair wordt ingegrepen?*

Schallenberg: «Ik denk dat de VS en de EU daar wel aan denken, doordat ze in Libië succesvol ingegrepen hebben. Maar de situatie in Syrië is compleet anders. De voormalige Libische leider Moammar Kadhafi was vrij geïsoleerd. Hij was zelfs binnen de Arabische Liga een paria. Maar Syrië is meer ingebed in het

Midden-Oosten, ondanks alle kritiek. Zo heeft bijvoorbeeld Jordanië nog steeds diplomaten in het land, terwijl de andere Arabische staten weigerachtig waren om hun diplomaten terug te trekken. Bovendien zou een militaire missie de regio destabiliseren, zeker nu de vijandigheid tussen het Westen en Iran vanwege diens kernprogramma groter wordt. Maar de kans op militair ingrijpen is wel klein geworden. Via de Veiligheidsraad van de VN zal het wellicht niet meer lukken. Misschien zal de Arabische Liga nog iets ondernemen?»

Veto: *Hoe is het verzet georganiseerd?*

Schallenberg: «Enerzijds is er de seculiere oppositie, anderzijds de militant-islamitische. Die laatste groep zal meer en meer van zich laten horen in de komende maanden. Het is de vraag hoe de seculiere oppositie zal omgaan met de islamisten.»

«Het probleem is dat er binnen de religieuze groepen ook nog eens verschillende stromingen zijn. Bij de moslimgroepen heb je sjiietische groepen, met onder andere de alawieten. Daarnaast heb je ook soennieten, druzen enzovoort. Dan hebben we het nog niet gehad over de christelijke stromingen in het land.»

«60 procent van de Syriërs is soenniet. De minderheidsgroepen werden altijd beschermd door Assad, die zelf tot de alawitische minderheid behoort. De alawieten zijn sterk vertegenwoordigd in het leger.»

ALAWIETEN

Veto: *Sommigen willen de rebellen bewapenen. Is dat een goed idee?*

Schallenberg: «Dat is gebeurd in Libië, hoewel dat officieel natuurlijk ontkend wordt. Maar dan is er het probleem dat je achteraf moet ontwapenen. Anderzijds vindt bijna iedereen dat er iets moet gebeuren. De vraag is: wat?

Veto: *Zal Assad verdreven worden?*

Schallenberg: «In het begin twijfelde ik, maar nu zie ik zijn einde naderen. Omdat er nu ook demonstraties zijn in de hoofdstad Damascus en nu ook de alawieten, de religieuze minderheid waartoe de Assads behoren, protesteren.»

«Maar eerst moet Assad een realistisch zicht krijgen op de situatie, want nu leeft hij in een soort luchtbel. Het is eigen aan zulke regimes dat slecht nieuws de leider niet bereikt. Hij krijgt enkel de hoeraberichten te

Syrië is niet te vergelijken met Libië, vertelt de professor.

horen. Dat hebben we ook gezien bij Saddam Hoessein. Kadhafi had dat vreemd genoeg niet. Hij was koppig en hij had groothedswaanzin, maar ook een realistische inschatting. Toen de revolutie begon in Tunesië, wist hij hoe laat het was.»

«Ook zal Assad in tegenstelling tot Kadhafi wellicht niet tot het uiterste gaan. Hij zal eerder vluchten, misschien naar China of Rusland. Dat zou erg controversie-

eel zijn, want op korte tijd heeft Assad een ware gruwel veroorzaakt. Hij is zelfs nog erger dan zijn vader, die in 1982 in Hama een bloedbad aanrichtte. Assad heeft zich jarenlang het imago van hervormer proberen aan te meten, maar nu valt hij door de mand.»

Sinds dit interview in februari is er nog veel bloed gevloeid, zelfs van kinderen. Maar de toestand is nog steeds uitzichtloos.

25 jaar Erasmus | Stilstaan is achteruit gaan

Het Erasmusprogramma bestaat 25 jaar. Waar komt het vandaan? Waar gaat het naartoe en in hoeverre blijft het daarbij trouw aan zijn onderliggende waarden?

LUCAS DE JONG

Erasmus is een acroniem voor European Community Action Scheme for the Mobility of University Students. Dat acroniem is niet toevallig gekozen. Voor Desiderius Erasmus, de befaamde humanist en schrijver van Lof der Zotheid, gingen reizen en kennis vergaren namelijk hand in hand.

De kiem voor het huidige Erasmus-programma werd in 1987 door Europese Commissie gelegd. 3.244 studenten deden in dat jaar studie-ervaringen op in elf landen.

Vandaag omvat het programma 33 landen: de 27 EU-lidstaten, Kroatië, IJsland, Liechtenstein, Noorwegen, Zwitserland en Turkije. Het huidige zesjarige programma dat van 2007 tot 2013 loopt, heeft tot doelstelling dat aantal studenten tot 3 miljoen uit te breiden.

En daar stopt het niet. Het nieuwe programma Erasmus for All stelt voor het aantal studenten met een buitenlandervaring tegen 2020 over de kaap van de 5 miljoen te brengen. Het voorstel wordt momenteel besproken door de lidstaten en het Europees Parlement, die vervolgens beslissen over het uit te trekken budget.

Deze ontwikkelingen substantiëren de uitspraken van Europees commissaris voor Onderwijs Androulla Vassiliou wanneer ze zegt dat Erasmus een van de grote succesverhalen van de Europese Unie is. “Dankzij de uitwisselingen in het kader van Erasmus kunnen studenten hun kennis van vreemde talen vergroten, hun aanpassingsvermogen ontwikkelen en zo hun kansen op een baan vergroten.” Men zou ook kunnen zeggen dat de uitwisselingen zo bijdragen aan tolerantie en de socio-culturele vooruitgang van de Europese burgergemeenschap.

TOERISME

Ondanks het grote succes van het Erasmus, zijn er ook kritische geluiden te horen. Zo zou er veel geld nutteloos besteed worden. Studenten van de KU Leuven naar andere universiteiten sturen waar ze minder kwalitatief onderwijs ontvangen, kan neerkomen op het subsidiëren van een verblijf in het buitenland dat meer gemeen heeft met vakantie dan met studeren.

Volgens KU Leuven-vice-rector Internationalisering Bart De Moor is Erasmustoerisme naar de zuiderse landen inderdaad een punt waar aandacht aan moet worden besteed. “Tegen de paasvakantie (afgelopen april, red.) staat er een nota gepland die een analyse van dat toerisme maakt en de deur moet openzetten naar een minimaal systeem van best practices aan de universiteit. Dat zullen dan een soort parameters met adviserende kracht zijn.”

Het probleem is namelijk dat elke faculteit aan de KU Leuven vandaag haar eigen parameters gebruikt om te bepalen welke buitenlandse onderwijsinstellingen in aanmerking komen om een uitwisselings-

lingsverband mee aan te gaan. “De selectiecriteria die ze hanteren zijn al een stuk beter dan 5 of 10 jaar geleden, maar er zijn nog altijd faculteiten die vooruitgang kunnen boeken,” aldus De Moor.

ARMOE

De voornaamste kritiek op de ambities van het Erasmusproject is de vrees dat de armste studenten benadeeld zullen worden. “Ik vraag mij af wat er met de overige 80 procent gebeurt, als 20 procent van de studenten tegen 2020 een buitenlandervaring op zak moet hebben,” zegt De Moor. “Zullen dat niet de armste studenten zijn? Daarom is ons voorstel een soort van gestructureerde mobiliteit. Een bepaald segment van een heel bachelorjaar zou via een rotatiesysteem in een ander land kunnen belanden. Dat heeft ook financiële voordelen. De huisvesting zou bijvoorbeeld gewoon “geruild” kunnen worden.” Het humanistische gedachtegoed van Erasmus zou met dat voorstel ook wel eens beter gediend kunnen zijn.

Nieuwe stek voor podiumkunsten

De Cultuurraad, die alle culturele verenigingen in Leuven samenbrengt, kaart aan dat er niet voldoende ruimte is voor podiumkunsten in Leuven. Ze pleiten voor een nieuwe podiumkunsten site waar mogelijk ook plaats zou zijn voor een fuifzaal.

JELLE MAMPAEY EN MARIJKE VAN GEEL

De voorzitter van de Cultuurraad, Geert Robberechts, pleit voor een nieuwe podiumkunsten site in Leuven. "De schouwburg, de grootste zaal in Leuven, volstaat niet. De helft van de achthonderd zitplaatsen heeft een slecht zitcomfort en het podium is veel te klein. Zo maakt Anne Teresa De Keersmaeker stelselmatig een gereduceerde versie van haar dansvoorstellingen voor Leuven."

Het voorstel werd zes jaar geleden, bij de vorige gemeenteraadsverkiezingen, al gelanceerd. Maar de gemeenteraad vroeg toen om het verder uit te werken. Bovendien waren er andere prioriteiten op vlak van cultuur, zoals het nieuwe museum M. Vervolgens werd het voorstel de voorbije zes jaar uitgewerkt in een werkgroep binnen de Cultuurraad. Die werkgroep komt nu met een duidelijk plan.

Schepen van Cultuur Denise Vandevort (sp.a) is voorstander van het plan: "Ikzelf

ben dat idee zeer genegen, maar de beslissing kan pas genomen worden na de verkiezingen. We kunnen nu niet ja of nee zeggen. Ook het financiële plaatje is nog niet duidelijk. Dat hangt af van de bijdrage van andere overheden. Het conservatorium zou eventueel ook betrokken kunnen worden in het plan, dat barst nu al uit zijn voegen."

DE LIJN

De locatie die de voorkeur wegdraagt van de Cultuurraad is de stelplaats van De Lijn aan de Diestsepoort, die vanaf 2013 niet langer door de vervoersmaatschappij gebruikt zal worden. "Die locatie is makkelijk bereikbaar en er zijn voldoende parkeerplaatsen in de onmiddellijke omgeving," zegt Robberechts. "Het project zou over ongeveer zes jaar afgerond kunnen worden. De stad Leuven staat er financieel niet slecht voor. Vooral tweeverdieners blijven hangen in Leuven, bovendien blijft de stad groeien.

Het project zou 20 tot 30 miljoen euro kosten. Dat is een enorme investering waarvoor de provincie en de Vlaamse Gemeenschap zullen moeten bijspringen."

Ook de studenten hadden de site van De Lijn op het oog voor een nieuwe fuifzaal. Volgens Robberechts zou in de podiumkunsten site een fuifzaal geïntegreerd kunnen worden, al geeft hij toe

Het filmhuis zou uitgebaat kunnen worden door de vzw achter Cinema ZED, die in dat geval STUK zou verlaten. Volgens Geert Robberechts is zowel de stad als Groep T, de eigenaar van de site, akkoord om tussen de voorziene kantoren en bewoning ruimte te laten voor een arthousecinema.

Sinds de verhuis van de gemeentediensten naar de stationsbuurt is er

"De schouwburg, de grootste zaal van Leuven, volstaat niet"

dat de fuifzaalproblematiek dringender is dan de podiumkunstenproblematiek.

Ook voor Bram Smits, de voorzitter van de Leuvense studentenraad LOKO, is die mogelijkheid bespreekbaar: "Het een sluit het ander niet uit."

FILMHUIS

Naast de podiumkunsten site bekijkt de Cultuurraad ook de piste van een nieuw filmhuis. Sinds de sluiting van de Studio's is het alternatief filmaanbod in Leuven aanzienlijk afgenomen. Een mogelijkheid is de buurt rond de leegstaande Accogebouwen in de Tiensestraat.

plaats vrij in het voormalige stadhuis. Daar zou de Cultuurraad graag een plek voor erfgoed in Leuven zien. Het gaat om zowel materieel als immaterieel erfgoed. De Cultuurraad denkt aan informatie over gebouwen en kerken, maar ook Leuvense verhalen of volkssporten. "Het voormalige stadhuis zou een startpunt kunnen zijn voor elke toerist. Ook studenten en inwoners zouden iets nieuws leren over Leuven, bijvoorbeeld dankzij kleine tentoonstellingen," zegt Robberechts.

ArchiCultuur | OPEK

Elk huisje heeft zijn kruisje, en dat is niet anders voor de Leuvense culturele instellingen. Tweewekelijks ging Veto op zoek naar het verhaal achter het gebouw van een cultureel huis dat u wel eens pleegt te bezoeken. Het OPEK beet de spits af.

SOPHIE SOETE

Het nagelnieuwe Openbaar Entrepot voor de Kunsten (OPEK) opende op 10 september voor het eerst haar deuren. Ons hart zou daar spontaan van moeten gaan jubelen, ware het niet dat onze grootmoeder steevast verkondigt dat alles vroeger beter was. Wij durven onze grootmoeder nooit tegenspreken, en dus doken wij de geschiedenis van het Openbaar Entrepot in.

OPEK ligt vlak naast de vaart, in het onbekende noorden van Leuven. Meestal wagen wij ons niet buiten de veilige omgeving van aula, fakbar en Oude Markt en dus zijn wij verbaasd over de desolate buurt vol oude, bouwvallige industriële gebouwen, die we moeten doorkruisen op weg naar de Vaartkom. We komen zelfs een tegen zichzelf wauwelende dubbelganger van Karl Marx tegen met verwilderde blik in zijn ogen. De toon is gezet voor een brokje geschiedenis van deze buurt.

"Vanaf het einde van de 18de eeuw stonden aan de vaart verschillende stapelhuizen", aldus Dirk de Lathauwer, voorzitter van OPEK. "Die werden onder andere gebruikt voor het stockeren van zout, tabak en levertraan die via het water werden aangevoerd. Vroeger was hier ook een station, Leuven-Kom, dat werd gebruikt voor goederentransport."

"Bij de bombardementen van 1944 werd het stapelhuis met de grond gelijk gemaakt. In 1956 werd hier dan door architect Victor Broos het Openbaar Entrepot gebouwd. Het is een duide-

lijk voorbeeld van de naoorlogse modernistische 'pakketbootstijl'. Het nieuwe gebouw bestond uit een entropotgedeelte met opslagruimtes en een kantoorgedeelte met het douaneagentschap van de NMBS en een ontvangkantoor van de dienst Douane en Accijnzen."

MANNENBASTION

Greet Freché werkte als ambtenaar van Douane en Accijnzen bij het Openbaar Entrepot ('het magazijn' zoals zij het noemt) van 1978 tot de sluiting ervan in 2009: "Wanneer goederen vanuit het buitenland Leuven binnen kwamen, moesten die in het magazijn uitgeladen worden, opdat

de douaniers de inhoud konden controleren en konden bepalen hoeveel invoerrechten en accijnzen bedrijven moesten betalen. Particulieren kwamen hier vooral wanneer ze een auto in het buitenland kochten. Ook wanneer bijvoorbeeld jeugdbewegingen een fuif organiseerden of een nieuw café de deuren opende, moesten ze naar hier komen om een drankvergunning aan te vragen. Ik hield mij bezig met het in orde brengen van die documenten."

"Door het invoeren van de Europese vrijhandelszone en veranderingen in de wetgeving nam het belang van het Entrepot door de jaren steeds verder af. Het aantal ambtenaren in het Entrepot is dan ook systematisch gedaald; mensen die op pensioen gingen werden niet meer vervangen. Toen ik hier in 1978 begon te werken, gonsde het hier nog van de bedrijvigheid. Zo moesten we met achten twee kantoren delen. Die waren zo klein dat je niet met je stoel kon schuiven zonder tegen een collega te botsen. Toen ik zwanger

was, hebben de collega's dan ook voorgesteld om een stuk uit mijn bureau te zagen om plaats te maken voor mijn bolle buik."

"In het begin was het Entrepot een echt mannenbastion. Het team douaniers in het magazijn bestond enkel uit mannen, ik had wel enkele vrouwelijke collega's op kantoor. De oudere douaniers hadden het daar moeilijk mee. Ze kwamen dan ook geregeld controleren of we wel aan het werken waren. De tijden zijn gelukkig veranderd. De laatste jaren voor de sluiting bleven we nog met twaalf man over en vormden we een hechte vriendengroep."

KUNSTENCENTRUM

In 2009 verhuisden de laatste ambtenaren van de dienst Douane en Accijnzen naar de Philipssite en kreeg het Openbaar Entrepot een nieuwe invulling. Het beschermde gebouw werd omgevormd tot een kunstencentrum en huisvest nu de culturele organisaties Braakland/ZheBilding, FABULEUS, Artforum vzw,

Mooss, WiSPER, Lemmens Drama en 30CC. Het moet OPEK tot een ontmoetingsplek maken voor kunstenaars, kunstliefhebbers en buurtbewoners.

De bezielers van OPEK probeerden bij de verbouwing zoveel mogelijk de oorspronkelijke elementen van het voormalige Entrepot te behouden, en dat apprecieert Freché. "Het is hartverwarmend om te zien dat we niet vergeten worden. De mensen achter OPEK hebben echt geprobeerd een binding te creëren met de buurt en met het verleden van het Entrepot. Dat wordt gewaardeerd."

"Toch is er heel wat veranderd. Zo was het hier vroeger zeer vuil en smerig in het magazijn. Behalve in de twee piepkleine kantoortjes was er geen centrale verwarming in het Entrepot, dus in de winter liep iedereen hier rond met dikke jassen. Ook was er heel weinig licht. De weinige lampen die er hingen waren meestal kapot, dus we liepen hier vaak rond met zaklampen."

JONATHAN JEREMIAH

“Jacques Brel is één van de beste zangers”

Vorige week speelde de Engelse bard Jonathan Jeremiah in een uitverkocht Depot. Dankzij singles als “Happiness” en “Heart of Stone” is 2011 voor Jeremiah een Milow-achtig jaar geworden waarin hij voor niets minder gaat dan een verovering van Europa. Wij spraken hem telefonisch voor hij de tweede keer voet aan wal zette in België. London calling!

MARIJKE VAN GEEL

Veto: *U heeft het laatste jaar veel getourd. Bent u het nog niet beu?*

Jonathan Jeremiah: «Nee, helemaal niet. Ik hou ervan om te reizen en nieuwe mensen te ontmoeten. Ik krijg de kans om heel Europa te zien, wat geweldig is. Een viertal maanden geleden was ik nog in België.»

Veto: *Wat verwacht u van de komende shows?*

Jeremiah: «Toen ik de laatste keer in België was, in de Brusselse AB, was het een *stripped-down* show met alleen een kwartet. Nu gaan we met de volledige groep, een zevental muzikanten. Onze sound zal nu meer op die van de plaat lijken, wat echt fijn is.»

Veto: *U heeft in het verleden samengewerkt met de Belgische dj Aeroplane. Weet u iets over Belgische muziek?*

Jeremiah: «Wanneer ik in België ben, zorg ik ervoor dat mijn manager mij voorziet van de beste Belgische chocolade (*lacht*). Ik ken Jacques Brel, één van de beste zangers aller tijden. Ik vertel iedereen dat hij Belgisch is, want veel mensen denken dat hij een Fransman is.»

Veto: *U heeft een tijdje gewerkt als veiligheidsagent tijdens concerten. Wat is het beste concert dat u zich herinnert uit die periode?*

Jeremiah: «Dat is moeilijk, maar ik denk dat van The Cure. Hun show was echt geweldig. Ik was heel jong, mijn vader was

een elektricien toen en ik mocht vanachter staan.»

Veto: *Het heeft u acht jaar gekost om uw debuut te maken.*

Jeremiah: «Ik heb gewerkt met een orkest en dat nam heel wat tijd in beslag. Bovendien heb ik lang moeten sparen aangezien ik niet bij een platenmaatschappij zit.»

Veto: *U bent heel actief op Facebook. Is het contact met de fans dan zo belangrijk?*

Jeremiah: «Voorheen was ik niet echt een voorstander van het actief gebruiken van mijn fanpagina. Hoe meer ik er echter mee bezig was, hoe meer ik zag hoe interessant het medium is. Je speelt een concert, mensen komen kijken en gaan achteraf met je in dialoog op Facebook.»

«Je kan nooit iedereen gedag gaan zeggen na een show, dus is het handig dat op een andere manier te kunnen doen. Ik hou ervan om echt te antwoorden op berichtjes van toeschouwers. Zij verwachten niet dat je zoiets effectief doet, wat het alleen maar extra leuk maakt.»

Veto: *U hebt trouwens enkel een Nederlandstalige Wikipediapagina.*

Jeremiah: «(*lacht*) Wikipedia zal de volgende stap zijn. We starten met Facebook, en als ik een interessant weetje vind, zal ik het op Wikipedia zetten.»

Veto: *U hebt meermaals opgetreden met een groot orkest.*

Jeremiah: «Volgende week speel ik in Amsterdam met een zestigkoppig orkest, echt prachtig. Dat is wel uitzonderlijk. We gaan de show iets anders spelen, dat is ook leuk

ker voor het publiek. Als muzikant maakt het natuurlijk ook een groot verschil. Het is veel luider; de trombones staan vlak achter mij en blazen quasi recht in mijn oor. Het

houdt het voor mij ook spannend. Ik vind het niet leuk om alle concerten steeds op dezelfde manier te spelen, dit houdt het wat levendig.»

In dialoog op Facebook

Bas Van den Bogaert

WEL, de UNIVERSITAIRE WERKGROEP LITERATUUR EN MEDIA

Op niveau al 32 jaar praktische opleiding van auteurs, journalisten en mediadeskundigen.

Het eerste jaar start op donderdag 11 oktober 20u. (lokaal Soc. Wet., Van Evenstraat.)

M.m.v St. Coninx (filmregisseur), H. Catteau (HUB), L. Defour (tv-drama), H. Devroe (WEL), prof. K. Deschamps (KUL), K. Tackx (nieuwe media), R. Van Cauwelaert (Knack), F. Van Oostende (VTM) en D. Verstraeten (VTM).

Tijdig inschrijven via 016/22.93.24 of uwlmwel@yahoo.com

WEL geeft ook het gelijknamige literaire tijdschrift uit en organiseert drie wedstrijden. Zie <http://uwel.allegro.be>

IfTF Historia | Spelen met geschiedenis

“All the world’s a stage.” Oftoch zeker De Koelisse en de Zwartezusterkapel. Voor de achtste keer vindt daar namelijk het Interfacultair Theaterfestival plaats. Nog tot 10 mei nemen 10 kringen het tegen elkaar op. Streng maar rechtvaardig laat Veto wekelijks zijn licht schijnen op de geziene voorstellingen. Deze week: Historia.

THOMAS CLIQUET

Zomergasten, zo heette het achtste Historiatoneel, een satirisch toneelstuk geschreven door de Rus Maksim Gorki aan de vooravond van de Russische revolutie van 1905. Met goede muzikale begeleiding en meer dan uitstekende acteurs werd het een aangename toneelervaring.

Op basis van de thematiek zou men kunnen denken dat dit theater erg zwaar op de maag zou liggen, maar

door vele fijnzinnige grapjes tussendoor bleef het luchtig genoeg. Het stuk draait rond enkele leden van de Russische bourgeoisie die alle contact zijn verloren met de maatschappij en louter hun eigen leven leiden. En dat doen ze op een verschrikkelijk egocentrische manier.

Neem het ongelukkig getrouwde koppel Basov en Varvara. Basov is een schrijver die zich het liefst enkel en alleen ontspant. Potje schaken, een bad nemen, al-

les beter dan werken. Hij schept er plezier in om zijn vrouw de hele tijd lastig te vallen terwijl zij het liefst met rust gelaten wil worden. Wanneer hij eindelijk weggaat om te gaan schaken met zijn vriend Soeslov, kan Varvara thee drinken met vriendinnen en haar broer Vlas, die zeer tegen zijn zin van Basov de opdracht gekregen heeft zich met diens schrijfwerk bezig te houden.

Bij elk personage was er wel iets mis. Zo was er de ravissante Joelija die het iets te hoog in haar bol had en ons meermaals op de zenuwen werkte met haar chichigedrag. Maar dat was natuurlijk de bedoeling, aangezien het hier om een stuk ging waarin de elite te kijk werd gezet. Hoedje af dus voor deze acteerprestatie.

Altijd maar zagen en klagen was eigenlijk de teneur die terug te vinden was in het toneel. Onbegrijpelijk hoe deze elite mensen die eigenlijk niets te kort kwamen toch altijd de tijd en energie vonden om ongelukkig te zijn en dit aan elkaar kenbaar te maken.

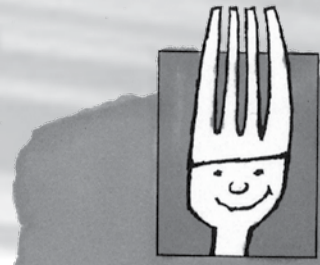
BADMUTS

Soms was het terecht dat iemand ongelukkig was, zoals in het geval van Soeslov, wiens vrouw Joelija vreemdging met Zamyslov, de knecht van Basov. Soeslov vond er dan niets beter op dan zich *poepeloerezat* te drinken, zoals het een echte Rus betaamt.

Het was duidelijk te zien dat iedereen zich kostelijk amuseerde en zich zo goed mogelijk probeerde in te leven in zijn rol. Dat was bijvoorbeeld

zo in de scène net na de pauze waarin de acteurs op een vloerkleed lagen te picknicken en zich lagen te bezatten. De drie schrijvers Soeslov, Basov en Sjalinov voerden een typisch mannengesprek dat eindigde met de woorden “Wie heeft er een badmuts?”

Enig minpuntje vonden we de chaos in de massascènes, waarbij de verstaanbaarheid van de acteurs soms te wensen overliet. Maar dat mocht de pret zeker niet bederven. We beseffen heel goed dat de job van regisseur niet altijd de makkelijkste is. Zeker wanneer je meerdere acteurs tegelijkertijd in het gareel moet houden. Als het publiek dan ook nog mee is - en dat was het geval - kan je je kringtoneel geslaagd noemen.

ALMA

Alma

**Studentenrestaurants:
The (m)eating place!**

Den Alma

Alma 1, Tiensestraat 115, Leuven

Alma 2, E. Van Evenstraat 2c, Leuven

Alma 3, Steengroevelaan 3, Heverlee

Alma resto's

Gasthuisberg (onderwijs en navorsing), Herestraat 49, Heverlee

Pauscollege, Hogeschoolplein 3, Leuven

Alma Cafeteria's

't academisch Kwartier, Tiensestraat 41, Leuven

De Spuye, tervuursevest 101, Heverlee

De Moete, Celestijnenlaan 200 P, Heverlee

Kijk op www.alma.be voor meer info over adressen, openingstijden, menu...

Filmticket voor slechts €6,8 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, hujsraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

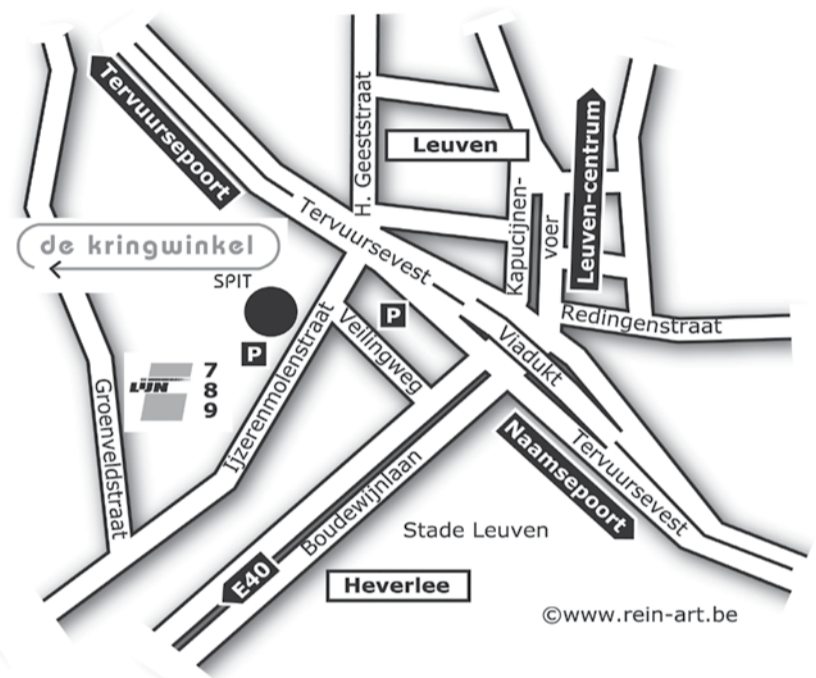
De Kringwinkel SPIT:

Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

**Kennen
wij mekaar
al?**

tijd voor verandering **waarom vandaag niet eens twee verschillende sokken aandoen** als ik snel ben heb ik nog tijd voor een babbel met de studiebegeleider **de stap van een master naar een bachelor is dan toch niet zo groot** hele dag praktijklessen communicatie **zo vliegt de tijd voorbij** uur met Lies gekletst **netwerken heet dat** zit er nog eten voor vanavond in de vriezer? zag ik daar een stuk broccoli weglopen? **toch maar naar de Alma gaan eten** **thx KHLeuven voor de nieuwe kansen**

Leer ons beter kennen op www.khleuven.be

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOOGESCHOOL LEUVEN
ASSOCIATIE KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN

SCHERP GESTELD

Fotografen gezocht!

Veto is meer dan tekst alleen. Wij hechten veel belang aan mooie foto's en dito cartoons. Op deze pagina geven we onze fotografen met plezier *carte blanche*. Ze mogen een keer per week tot het uiterste gaan en de mogelijkheden van hun toestel tot op het bot uitpersen. Wil jij ons fotografenteam versterken of teken je graag eens een cartoon? Mail dan zonder aarzelen naar onze fotoredacteur via andrew@veto.be

Foto's

Simon Leclercq

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

(advertentie)

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 39 - Nummer 00
Maandag 2 juli 2012

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Jelle Mampaey

Redactiesecretaris & V.U.:
Margot Hollevoet
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Jens Cardinaels, Philip Gallasz, Wouter Goudeseune, Pieter Hiele, ; Andrew Snowball & Charlotte Vekemans

Schrijvers:
Pieter Haeck, Els Dehaen, Sophie Huys, Joris Himpens, Thomas Cliquet, Thomas Vandelanotte, Frank Pietermaat, Wim Dehaen, Marijke Van Geel, Sophie Soete, Lucas De Jong

Fotografen:

Simon Leclercq, Lize Helsen, Bas Van den Bogaert, Nick De Gregorio

Tekenaars:
Simon Englebort

Dtp:
Jens Cardinaels, Jelle Mamaey & Margot Hollevoet

Eindredactie:
Jens Cardinaels & Jelle Mampaey

IT:
Joachim Beckers

Publiciteit:
Alfaset cvba - Maxim Van Hoeymissen
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)

Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Overschrijvingen op rekening- nummer: 001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, ... zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Navraag | Paul De Grauwe

“Economie is moeilijker dan fysica”

Liberaal, maar toch voorstander van een sterke overheid om het milieu te beschermen. Internationaal, maar toch verknocht aan België. Topeconoom, maar ook ooit senator. Paul De Grauwe, professor Internationale Economie aan de K.U.Leuven, is moeilijk in drie woorden te vatten. En dus lieten we hem een hele pagina lang praten.

SOPHIE SOETE

Veto: *U verkast binnenkort naar de London School of Economics omdat u in België verplicht op emeritaat moet.*

Paul De Grauwe: «Dat ik hier in België gedwongen wordt om met pensioen te gaan, vind ik ongehoord. Ik ben 65, maar ik voel mij even goed als toen ik 40 was. Bovendien heb ik nog pakken ervaring en wijsheid door te geven. Het is spijtig dat ik daar de kans niet toe krijg. We moeten in België dringend flexibeler omgaan met de pensioenleeftijd. De huidige wetgeving verplicht mensen op pensioen te gaan op hun 65ste, dat is nogal streng.»

«Mensen moeten de keuze krijgen. Er zijn voldoende leeftijdsgenoten van mij die nog kunnen en willen werken. In landen zoals de VS of Engeland is de pensioenleeftijd zelfs volledig afgeschaft. Zo heb ik een contract van onbepaalde duur gekregen aan de London School of Economics (LSE). Zolang ik gezond blijf, mag ik daar als ik 80 ben nog lesgeven. Als ik tegen die tijd nog in leven ben uiteraard.»

«Waarom het afschaffen van de pensioenleeftijd niet kan in België, is moeilijk rationeel te verklaren. Toen ik dit in een debat voorstelde aan Rudy De Leeuw (voorzitter van de socialistische vakbond ABVV, red.), reageerde hij zeer emotioneel. Voor de vakbonden is het onaanvaardbaar om aan de pensioenleeftijd te raken.»

«Volgens mij heeft dat veel te maken met de sociale strijd van de 19de eeuw. Toen werd dankzij de vakbond kinderarbeid afgeschaft en werd bekomen dat mensen niet meer moeten werken tot ze dood vallen. Aan de pensioenleeftijd raken, is voor hen dan ook heiligschennis. Het zet de deur op een kier om ook de andere sociale verworvenheden terug te schroeven. Dat is natuurlijk begrijpelijk, maar de wereld is veranderd.»

Veto: *Een hypothese: u mag blijven werken aan de K.U.Leuven. Vertrekt u dan toch naar Londen?*

De Grauwe: «Een moeilijke keuze. LSE is heel aantrekkelijk natuurlijk. De K.U.Leuven is een zeer goede universiteit, ik denk dat wij een hoog niveau halen, maar LSE behoort duidelijk tot een andere categorie. Het is zoals in het voetbal, je hebt de Belgische en dan heb je de Engelse divisie.»

«Aan de andere kant heeft de K.U.Leuven mij altijd zeer goed behandeld. Bovendien heb ik hier banden; mijn familie en vrienden wonen hier. Verhuizen op mijn leeftijd is niet meer hetzelfde als wanneer je 20 bent. Wanneer je 20 bent, wil je graag de wereld veroveren.»

ZENUWACHTIG

Veto: *Studenten aan LSE zijn mondiger dan Vlaamse studenten. Moeten wij met z'n allen op assertiviteitscursus?*

De Grauwe: «Vlaamse studenten zijn zeker te weinig assertief. Ik vind dat heel spijtig. Toch moeten we niet te pessimistisch zijn. Er zijn duidelijk verbeteringen zichtbaar. Ik ben waarschijnlijk de enige prof die dit denkt, maar ik vind de huidige student beter is dan de student van 10 of 20 jaar geleden. Bovendien is het niet enkel de fout van de student. Het Vlaamse onderwijssysteem is te passief.»

«Het is wel frappant hoe groot de verschillen tussen landen soms zijn. Als je hier een aula binnenkomt, zijn de eerste rijen leeg. Dat maakt me al meteen zenuwachtig,

het is alsof de studenten het signaal sturen naar de prof dat ze met rust gelaten willen worden. In andere landen is dat niet zo, daar willen studenten zo dicht mogelijk bij de prof zitten.»

«Twee jaar geleden had ik zowel Indiërs als Chinezen in mijn les. De verschillen hadden niet groter kunnen zijn. Indiërs zijn verbaal zeer assertief; mijn lessen werden daar constant onderbroken om vragen te stellen of te discussiëren. Net zoals Nederlanders

zijn er zeer veel verschillende stemmen die elkaar tegenspreken. De meeste van die economen zijn echter verbonden aan een of ander instituut; medewerkers van banken, vakbonden of het patronaat komen vaak naar buiten met een verhaal dat licht gekleurd is. Het is absoluut noodzakelijk dat onafhankelijke professoren tegenwicht bieden.»

WAARHEID

Veto: *Staat de snelheid van de media niet haaks op de nuance van de academische wereld?*

De Grauwe: «Om het als een econoom te zeggen: er is een *trade-off* tussen beide. Wanneer je iets in de media wil vertellen,

bien, s'énonce clairement” (Wat men goed begrijpt, kan men helder uitleggen, red.). Ik geloof daar echt in. Vooral in het domein van de economische wetenschappen kan je zeer complexe materie meestal op een eenvoudige manier uitleggen zonder dat je daarom de waarheid geweld moet aandoen.»

MOEILIK

Veto: *Laten we meteen de proef op de som nemen. Het Keynesianisme en het monetarisme zijn twee stromingen in de economie die elkaar tegenspreken. Is economie meer een geloof dan een wetenschap?*

De Grauwe: «En nu moet ik dat op een heldere manier uitleggen... Stel je voor dat ik maar 45 seconden kreeg. Een hele uitdaging!» (lacht)

«Ik denk dat de economie, en misschien wel de menswetenschappen in het algemeen zeer moeilijke wetenschappen zijn, moeilijker dan de exacte wetenschappen, ook al denkt men vaak het tegenovergestelde. Fysische fenomenen bijvoorbeeld kunnen op een zeer precieze manier worden uitgedrukt met wiskundige formules.»

«De economische wetenschap probeert dat ook, maar dat lukt niet even goed. Het gedrag van mensen in wiskundige formules gieten is zeer moeilijk. Menselijk gedrag, en dan vooral de interactie tussen mensen, kent een zeer grote mate van onvoorspelbaarheid, waardoor het uiterst moeilijk wordt om dat precies te beschrijven. Dat betekent natuurlijk niet dat economie een mindere wetenschap zou zijn.»

«Er is gewoon te veel onzekerheid over wat we kunnen weten. Hierdoor zijn er veel theorieën over hetzelfde die met elkaar in conflict gaan. In bepaalde omstandigheden zijn sommige theorieën een goede weergave van wat er gebeurt terwijl ze in andere omstandigheden de bal volledig mis slaan. Dat is volgens mij de essentie van het conflict tussen keynesianen en monetaristen. Vandaag leunen keynesiaanse theorieën dichter aan bij de werkelijkheid, maar dat impliceert niet dat het monetarisme als zodanig fout is.»

«Vaak wordt het wel voorgesteld alsof we de waarheid in pacht hebben, ook al is dat absoluut niet zo, er is zeer veel onzekerheid. Je mag als econoom dan ook geen uitspraken doen die laten uitschijnen dat er zekerheid bestaat over een onderwerp. Ook al is de verleiding soms groot als je maar 45 seconden hebt.»

SEXY

Veto: *Er was zeer veel interesse voor Stephen Hawkings lezing. Is dat de academische droom?*

De Grauwe: «Ik was uitermate getroffen door de massale opkomst voor zijn lezing. Dat er zo'n kracht kan uitgaan van ideeën en dat Hawking zo tot de verbeelding spreekt van jonge mensen, vind ik subliem. De wereld doen bewegen met ideeën, mensen enthousiasmeren, dat is het doel van mijn professionele leven. Al zal ik daar nooit in dezelfde mate in slagen als Hawking.»

«Dat hij een fysieke handicap heeft, draagt natuurlijk ook bij tot zijn populariteit. Zonder zijn handicap denk ik niet dat er zoveel mensen naar zijn lezing zouden komen. Waarmee ik natuurlijk niet wil zeggen dat wat hij te vertellen heeft niet aanspreekt. Veel mensen vragen zich af wat we in godsnaam op de wereld doen. Hij heeft op die diep filosofische vragen een antwoord. Economie is nu eenmaal niet zo sexy als het ontstaan van het heelal.»

Andrew Snowball

“Studenten vandaag zijn beter dan vroeger”

zijn ze misschien wel een beetje te assertief. Chinezen daarentegen pennen de hele tijd en zeggen helemaal niets. Chinezen zijn op dat vlak nog erger dan Vlamingen.»

Veto: *Het is moeilijk een krant open te slaan zonder u tegen te komen. Waarom vindt u het zo belangrijk zich te mengen in het maatschappelijk debat?*

De Grauwe: «Ik vind het belangrijk dat professoren zich laten horen in de media. In het economisch maatschappelijk debat

moet je dat op een begrijpelijke manier kunnen doen. Soms moet je dan nuances laten vallen. Als ik op televisie kom, krijg ik gewoonlijk 45 seconden om mijn verhaal te vertellen. Dan moet je vereenvoudigen en kan je je niet verliezen in voetnoten. Tegelijk denk ik dat dat geen problemen mag stellen. Vereenvoudiging betekent niet noodzakelijk vervalsing.»

«De Franse poëet Nicolas Boileau-Despréaux zei ooit: “*Ce que l'on conçoit*